

των εις εκτέλεσιν αυτών εκδιδομένων κανονιστικών πράξεων καθηκόντων και υποχρεώσεων των.: α) Επίπληξις.

β) Πρόστιμον από 500 μέχρι 5.000 δρχ., το οποίον κατατίθεται εις το Ταμείον του ΕΟΤ και αποτελεί έσοδον αυτού.

***** Με την παρ.13 άρθρ.34 Ν.3105/2003,ΦΕΚ Α 29/10.2.2003,ορίζεται ότι:**

"13. Το εδάφιο β` της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του Ν. 710/1977 αντικαθίσταται ως εξής:

"Χρηματικό πρόστιμο υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, το ύψος του οποίου καθορίζεται με απόφαση του εποπτεύοντος Υπουργού."(Προφανώς πρόκειται

για αντικατάσταση του εδαφ. β` της παρ.2 κα όχι της παρ.1,όπως από τυπογραφικό ίσως λάθος ή εκ παραδρομής αναφέρεται στην τροποποιητική διάταξη)

"4.Το ύψος του προστίμου του στοιχείου β` της παραγράφου 2 του άρθρου 12 του ν.710/1977 είναι δυνατό να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Τουριστικής Ανάπτυξης".

γ) Προσωρινή αφαίρεσις της αδείας ασκήσεως επαγγέλματος δια χρονικών διάστημα μέχρις εξ (6) μηνών εφ` όσον έχει επιβληθεί η υπό στοιχείον β` κύρωση δις δια παραπτώματα διαπραχθέντα εντός μιας διετίας. Η προσωρινή αφαίρεσις της αδείας εκτελείται τρεις μήνας από της εκδόσεως της αποφάσεως περί επιβολής της ποινής.

δ)Οριστική αφαίρεσις της αδείας, εφ` όσον έχει επιβληθή υπό στοιχ. γ` κύρωση δις δια παραπτώματα διαπραχθέντα εντός μίας διετίας.

"3. Οι διοικητικές κυρώσεις της προηγούμενης παραγράφου επιβάλλονται με απόφαση του Προϊσταμένου της αρμόδιας Διεύθυνσης του Υπουργείου Τουριστικής Ανάπτυξης."

4. Αι διοικητικάί κυρώσεις επιβάλλονται μετά κλήσιν του παραβάτου προς παροχήν εξηγήσεων, τασσομένης προς τούτο προθεσμίας τουλάχιστον

τριάκοντα (30) ημερών.

"5. Κατά των επιβαλλουσών τις διοικητικές κυρώσεις αποφάσεων του αρμόδιου οργάνου του Υπουργείου Τουριστικής Ανάπτυξης επιτρέπεται προσφυγή ενώπιον της επιτροπής του στοιχείου δ` της παραγράφου 6 του άρθρου 4 του ν. 3270/2004

(ΦΕΚ 187 Α), όπως αυτό ισχύει."

6. Η προσφυγή υποβάλλεται εις τον ΕΟΤ, εντός προθεσμίας τριάκοντα (30) ημερών από της κοινοποιήσεως της επιβαλλούσης την κύρωσιν αποφάσεως, η δε επί ταύτης αποφάσις δέον να εκδίδεται το βραδύτερον εντός δύο μηνών από της ασκήσεως της προσφυγής.

7. Η προσφυγή και η προς άσκησιν αυτής προθεσμία αναστέλλουν την εκτέλεσιν της προσβαλλομένης αποφάσεως

326. Με την περίπτωση 8 της υποπαραγράφο ΙΔ1 της παραγράφου ΙΔ.... του σχεδίου νόμου αριθμούνται ως παράγραφος 1 τα δύο εδάφια του άρθρου 14 του ν. 710/1977 (ΦΕΚ 283 Α'), που έχουν ως εξής:

«Άρθρον 14.

Ο ΕΟΤ δύναται να οργανώσει εντός της από 15 Νοεμβρίου μέχρι 15 Μαρτίου περιόδου εκάστου έτους επιμορφωτικά σεμινάρια διάρκειας μέχρι τριών (3) μηνών εις τα οποία η φοίτησις των καλουμένων ξεναγών θα

είναι δωρεάν. Η χορήγησης πιστοποιητικού παρακολουθήσεως χορηγείται άνευ διενεργείας εξετάσεων.»

ΙΔ.2. ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

327. Με την περίπτωση 2 της υποπαραγράφου ΙΔ2 της παραγράφου ΙΔ του σχεδίου νόμου **αντικαθίσταται** το άρθρου 10 του π.δ.103/2011 , που έχει ως εξής:

Άρθρο 10

Μεταβατικές διατάξεις

Οι συναφθείσες διμερείς συμφωνίες με τους ήδη εξουσιοδοτημένους αναγνωρισμένους οργανισμούς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος εξακολουθούν να ισχύουν, μέχρι να συναφθούν νέες το αργότερο εντός έτους από τη δημοσίευση του παρόντος.

ΙΔ.3 Πρακτορεία Εφημερίδων και Περιοδικών

328. Με την περίπτωση της υποπαραγράφου ΙΔ3 της παραγράφου ΙΔ του σχεδίου νόμου **καταργείται** η υποχρέωση των Πρακτορείων Εφημερίδων και Περιοδικών να κυκλοφορούν τα εκτός της έδρας τους έντυπα μόνο μέσω των υποπρακτορείων του τόπου της έκδοσής τους, η οποία προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του ν. 1436/1984 (Α' 54), που έχει ως εξής:

«Επίσης, έχουν υποχρέωση να κυκλοφορούν τα εκτός της έδρας τους έντυπα μόνο μέσω των υποπρακτορείων του τόπου της έκδοσής τους».

ΙΔ.4 Εφημεριδοπώλες -

Πώληση και διακίνηση εφημερίδων, περιοδικών και εν γένει εντύπων

329. Με το στοιχείο α της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου ΙΔ4 της παραγράφου ΙΔ. του σχεδίου νόμου **καταργείται** το άρθρο μόνον του αναγκαστικού νόμου της 28/28 Μαΐου 1935 (Α' 219), όπως είχε συμπληρωθεί με τη διάταξη του άρθρου 16 του ν.δ. 4231/1962 (Α' 105), το οποίο έχει ως εξής:

«Η εν τω εσωτερικών και εξωτερικώ κυκλοφορία και μεταφορά εφημερίδων και περιοδικών εις ποσότητα άνω των 5 αντιτύπων, επιτρέπεται μόνον δια των εκδοτών και των εχόντων το δικαίωμα της αποκλειστικής κυκλοφορίας πρακτορείων εφημερίδων. Οι παραβάται τιμωρούνται με φυλάκισιν μέχρι 3 μηνών και χρηματικήν ποινήν μέχρι δρχ. 10.000, τα μεταφερόμενα αντίτυπα κατάσχονται, των οδηγών αυτοκινήτων κατάσχεται, επί μήνα το δίπλωμά των. Επιτρέπεται η εις το εξωτερικόν εξαγωγή προς κυκλοφορίαν εφημερίδων και περιοδικών και υπό ιδιωτών κατά τα καθοριζόμενα εκάστοτε δια κοινών αποφάσεων των Υπουργών Εμπορίου και Προεδρίας της Κυβερνήσεως».

330. Με το στοιχείο β της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου ΙΔ4 της παραγράφου ΙΔ. του σχεδίου νόμου **καταργείται** το άρθρο 4 του ν. 73/1944 (Α' 37), όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 3 του ν. 117/1945 (Α' 29) και την επαναφορά του σε ισχύ με το άρθρο 2 του ν. 10/1975 (Α' 34), το οποίο έχει ως εξής:

«Το Υφυπουργείον Τύπου και διαφωτίσεως δύναται δι' αποφάσεώς του να καθορίζη εκάστοτε 1) την τιμήν πωλήσεως των εφημερίδων, 2) το σχήμα αυτών, 3) το ανώτατον όριον της ημερησίας εκτυπώσεώς των, ως και τον τρόπον ελέγχου της τηρήσεως του ανωτάτου τούτου ορίου, 4) την κατανομήν των δικαιωμάτων επί της τιμής πωλήσεως των εφημερίδων (εκδοτών, πρακτορεύσεως, εφημεριδοπωλών και Ταμείων Κοινωνικής Προνοίας), 5) τον τρόπον της κυκλοφορίας εις τον κοινόν των εφημερίδων και την οργάνωσιν της πρακτορεύσεως των εφημερίδων».

331. Με το στοιχείο γ της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου ΙΔ4 της παραγράφου ΙΔ. του σχεδίου νόμου **καταργείται** το ν.δ. 2943/1954 (Α' 181), όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με τα άρθρα 1, 2 και 3 του ν. 937/1979 (Α' 152), το άρθρο 67 του ν. 1943/1991 (ΦΕΚ Α' 50) και το άρθρο 18 του ν. 2747/1999 (Α' 226), το οποίο έχει ως εξής:

«Άρθρον 1

1. Δικαίωμα πωλήσεως εφημερίδων και περιοδικών προς το κοινόν πλην των κατά τον Α.Ν. της 28/28 Μαΐου 1935 "περί κυκλοφορίας εφημερίδων", εκδοτών και πρακτορείων έχουν και: α) Εφημεριδοπώλες που είναι ασφαλισμένοι στους οικείους ασφαλιστικούς φορείς κατά τους όρους των κειμένων διατάξεων έχουν τη διακίνηση των εφημερίδων και περιοδικών ως αποκλειστικό επάγγελμά τους και απασχολούνται σε όλες τις εργάσιμες ημέρες και ώρες, προσωπικά στην πώληση, παραλαβή και παράδοση των εντύπων. Η αποκλειστικότητα ασκήσεως του επαγγέλματος προϋποθέτει εκτός των άλλων και την αυτοπρόσωπη καθημερινή συναλλαγή του εφημεριδοπώλη με τα Πρακτορεία Διανομής του Τύπου (παραλαβή, επιστροφή εντύπων). Το δικαίωμα αυτό των εφημεριδοπωλών εκτείνεται αποκλειστικά στην περιφέρεια που καθορίζεται και γνωστοποιείται από την οικεία Ένωση Εφημεριδοπωλών κατά τις διατάξεις του παρόντος. β) δικαιούχοι εκμεταλλεύσεως περιπτέρων, οριζόμενοι δι' εγγράφου εντολής των οικείων Ενώσεων Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων. Η ως άνω εντολή, ανανεούται κατ' έτος και δύναται να ανακληθής ελευθέρως οποτεδήποτε, χορηγείται δε μετ' απόφασιν της κατά το άρθρον 3 του παρόντος, επιτροπής. Οικεία Ενώσεις είναι η Ένωση του Τόπου εκδόσεως της εφημερίδος. Μη υπάρχουσας τοιαύτης Ενώσεως, η εντολή δίδεται παρά των πρακτορείων Τύπου. Η οικεία οργάνωσις εφημεριδοπωλών υποχρεούται να γνωστοποιή εγγράφως κατ' έτος προς την οικείαν Ένωσιν Ιδιοκτητών Ημερησίων

Εφημερίδων και τα πρακτορεία Τύπου, το ονοματεπώνυμον και την κατοικίαν εκάστου εφημεριδοπώλου, ως και την περιφέρειαν εις την οποίαν ασκεί ούτος το επάγγελμά του. Η μη τήρησις της ως άνω υποχρεώσεως, πλην των λοιπών εκ του παρόντος συνεπειών κατά των παραβατών, παρέχει το δικαίωμα εις την Ένωσιν να

καθορίζη ελευθέρως μετά των πρακτορείων Τύπου τον τρόπο διανομής. Εν τη εννοία της λέξεως "Περίπτερα" περιλαμβάνονται παντός είδους καταστήματα πωλούντα εφημερίδας και περιοδικά. γ) Τα πρακτορεία εφημερίδων και περιοδικών δικαιούνται να εγγράφουν απευθείας συνδρομητές των διαφόρων εντύπων, εφημερίδων, περιοδικών κ.λπ., τη διανομή των οποίων θα διενεργούν όπως και οι εκδότες αυτών.

2. Εν τη περιοχή της τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, η διανομή των προς πώλησιν φύλλων εις τους εφημεριδοπώλας δέον να γίνεται απ' ευθείας υπό των πρακτορείων και εις τόπους καθοριζόμενους δι' αποφάσεως της κατά το άρθρον 3 Επιτροπής. Εν τη αυτή απόφασει καθορίζεται και ο τρόπος της επιστροφής των μη πωλουμένων φύλλων.

Άρθρον 2

1. Η αμοιβή των εφημεριδοπωλών καθορίζεται δι' αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου. Η αμοιβή των εκμεταλλευομένων τα περίπτερα διά τα παρ' αυτών πωλούμενα φύλλα εφημερίδων και περιοδικών ορίζεται δι' αποφάσεως της κατά το άρθρ. 3 Επιτροπής και συνίσταται εις ποσοστόν της αμοιβής των εφημεριδοπωλών, όπερ μη δυνάμενον να υπερβή το ήμισυ της αμοιβής ταύτης, δύναται να ποικίλη κατά περιοχάς, του υπολοίπου ανήκοντος εις τον ενεργούντα εις τα περίπτερα την διανομήν των φύλλων.

2. Η διανομή των φύλλων εις τα κατά τα ανωτέρω περίπτερα γίνεται μέσω των εφημεριδοπωλών, πλην των περιπτέρων εις τα οποία μέχρι της ισχύος του παρόντος διανέμονται τα φύλλα απ' ευθείας παρά των πρακτορείων. Εις ην περίπτωση ήθελε κριθή υπό της Επιτροπής του άρθρου 3 του παρόντος ότι η διανομή εις περίπτερον τι δεν γίνεται κατά τον προσέκοντα τρόπον, η Επιτροπή αύτη δικαιούται να καθορίζη ότι η διανομή εις τον περίπτερον τούτο θα ενεργήται μέσω άλλου εφημεριδοπώλου. Εφ' όσον, κατά την απόλυτον κρίσιν της Επιτροπής του άρθρου 3 του παρόντος, διαπιστωθή εις συγκεκριμένην περίπτωση αδυναμία εφαρμογής των ανωτέρω, θα καθορίζεται υπό ταύτης διάφορος τρόπος διανομής άνευ περιορισμού τινός.

Άρθρον 3

Η υπό των προηγούμενων άρθρων προβλεπομένη Επιτροπή σύγκειται εκ τεσσάρων μελών οριζομένων δύο υπό της οικείας Ενώσεως Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων και ανά εις υπό της οργανώσεως Εφημεριδοπωλών της εδρευούσης εις την έδραν της Ενώσεως και υπό των πρακτορείων Τύπου των εδρευόντων εις την έδραν της Ενώσεως. Οικεία Ένωσις είναι η Ένωσις του τόπου εκδόσεως της εφημερίδος. Εν αδυναμία ορισμού εκπροσώπου των Πρακτορείων ή της Οργανώσεως των Εφημεριδοπωλών η Επιτροπή συμπληρούται δι' εκπροσώπων της οικείας Ενώσεως Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων. Πρόεδρος της Επιτροπής

υποχρεωτικώς εκλέγεται εις των εκπροσώπων της Ενώσεως Ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων. Αι αποφάσεις της Επιτροπής λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν, εν ισοψηφία επικρατούσης της ψήφου του Προέδρου της Επιτροπής.

Άρθρον 4

Απαγορεύεται η επί επιστροφή και διά προσωρινήν χρήσιν, επ' ανταλλάγματι ή μη, παραχώρησις εφημερίδων και περιοδικών, ως και η ανταλλαγή αυτών, παρά παντός δικαιουμένου και εντεταλμένου την πώλησίν των.

Άρθρον 5

1. Περίπτερα και καταστήματα των οποίων η θέσις και η περιοχή συμφώνως προς απόφασιν των κατά τόπους Ενώσεων ιδιοκτητών Ημερησίων Εφημερίδων δεν κρίνεται κατάλληλος διά την πώλησιν εφημερίδων και περιοδικών διά του συστήματος της επιστροφής των μη πωλουμένων, κατ' άρθρον 1 του παρόντος, ως άνω εντύπων, δύνανται εφ' όσον εφοδιάζονται παρά των Ενώσεων τούτων δι' ειδικής αδείας, να αγοράζουν εφημερίδας και περιοδικά προς μεταπώλησιν άνευ δικαιώματος επιστροφής των μη πωλουμένων.

2. Η ως άνω "ειδική άδεια" χορηγείται μετ' απόφασιν της επιτροπής του άρθρου 3 του παρόντος, ο δε εφοδιασμός εκάστου περιπτερούχου-κατόχου ειδικής αδείας δι' εφημερίδων και περιοδικών κατά το ανωτέρω σύστημα γίνεται από τον εφημεριδοπώλην της περιοχής του τον κατ' άρθρον 1 καθοριζόμενον, ο οποίος και θα προαγοράζη άνευ δικαιώματος επιστροφής διά λογαριασμόν του εν λόγω περιπτεριούχου τον αντίστοιχον αριθμόν αντιτύπων εφημερίδων και περιοδικών.

Άρθρον 6

1. Οι παραβάται των διατάξεων των άρθρων 1, 4 και 5 του παρόντος νόμου, διώκονται και αυτεπαγγέλτως και τιμωρούνται διά προστίμου τουλάχιστον τετρακοσίων (400) δραχμών ή διά κρατήσεως.

2. Κατά των καταλαμβανομένων επ' αυτοφώρῳ ως υπαιτίων των εν τῷ παρόντι οριζομένων παραβάσεων, επιβάλλεται παρά του βεβαιούντος ταύτας αστυνομικού οργάνου, πρόστιμον εκ δραχμών διακοσίων (200), η καταβολή του οποίου απαλλάσσει τους παραβάτας της ποινικής διώξεως.

3. Η επιβολή του κατά την προηγουμένην παράγραφον προστίμου χωρεί κατά την διαδικασίαν την προβλεπομένην υπό των άρθρων 2, 3, 4 και 5 του Ν.Δ. 805/1971 "περί πταισματικών παραβάσεων βεβαιουμένων παρά των αστυνομικών οργάνων".

4. Οι υπό των οικείων Ενώσεων Ιδιοκτητών Εφημερίδων και Περιοδικών ή και των αυτών τούτων των Εφημερίδων και Περιοδικών προσλαμβανομένοι πρόσθετοι χωροφύλακες ή αστυφύλακες, δικαιούνται να βεβαιούν τας ανωτέρω πταισματικές παραβάσεις.

5. Πάσα λεπτομέρεια διά την εφαρμογήν του παρόντος άρθρου ρυθμίζεται διά κοινών αποφάσεων των Υπουργών Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως.

6. Εις τους παραβάτας των λοιπών διατάξεων του παρόντος, ασχέτως της ποινικής διώξεως ή της επιβολής του ανωτέρω προστίμου, α) διακόπτεται η χορήγησις φύλλων προς πώλησιν έφ' όσον πρόκειται περί εφημεριδοπωλών και β) ανακαλείται η έν άρθρω 1 εντολή, έφ' όσον πρόκειται περί περιπτεριούχων ή καταστηματαρχών. Η ώς άνω διακοπή χορηγήσεως φύλλων και η ανάκλησις της εντολής, ισχύει διά χρονικόν διάστημα μέχρι τριών μηνών και έν ύποτροπή οριστικώς, δύναται δε να γίνη και κατ' εκείνων από τούς οποίους οί στερούμενοι του δικαιώματος πωλήσεως των φύλλων ταύτα πρόσ πώλησιν. Αι ώς άνω ποινάί επιβάλλονται μετά κρίσιν της επιτροπής του άρθρου 3 του Ν. Δ/τος 2943/1954.

7. Τα πρακτορεία λαμβάνοντα εγγράφως γνώσιν της αποφάσεως περί ανακλήσεως της αδείας πωλήσεως, υποχρεούνται, επί ταις ποιναίς της παραγράφου 1 του παρόντος, να διακόπτουν την χορήγησιν φύλλων εφημερίδων και περιοδικών πρόσ πώλησιν είς τους παραβάτας. Την αυτήν ύποχρέωσιν διακοπής χορηγήσεως φύλλων είς τους παραβάτας, επί ταις αυταίς ποιναίς, έχουν και οι εφημεριδοπώλαι, είς ας περιπτώσεις ούτοι χορηγούν είς τα περίπτερα φύλλα προς πώλησιν.

Άρθρον 7

Πάσα διάταξις αντικειμένη εις το παρόν Ν.Δ. καταργείται».

- 332.** Με το στοιχείο δ της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου ΙΔ4 της παραγράφου ΙΔ του σχεδίου νόμου **καταργείται** η παράγραφος 2 του άρθρου 54 του α.ν. 1093/1938 (Α' 68), το οποίο έχει ως εξής:

«Ουδείς εφημεριδοπώλης δύναται να ασκήση το επάγγελμά του εάν δεν είναι εφωδιασμένος δια δελτίου ταυτότητος εκδιδομένου υπό της Ενώσεώς του και τεθεωρημένου υπό των Υφυπουργών Τύπου και Τουρισμού και Εργασίας».

- 333.** Με το στοιχείο δ της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου ΙΔ4 της παραγράφου ΙΔ ... του σχεδίου νόμου **καταργείται** το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 54 του α.ν. 1093/1938 (Α' 68), που έχει ως εξής:

«Εφόσον δε διαπιστωθή ανεπάρκεια ή απρόθυμος προσέλευσις των οργανωμένων εφημεριδοπωλών, επιτρέπεται εις τα πρακτορεία εφημερίδων να χρησιμοποιώσι και εφημεριδοπώλας εκτός Ενώσεων, κατόπιν ειδικής αδείας χορηγουμένης εκάστοτε υπό των Υφυπουργών Τύπου και Τουρισμού και Εργασίας».

334. Με το στοιχείο ε της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου ΙΔ4 της παραγράφου ΙΔ του σχεδίου νόμου καταργούνται οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 13 του ν. 2328/1995 (Α' 159), το οποίο έχει ως εξής:

«1. Κάθε εφημεριδοπώλης έχει την υποχρέωση να παραδίδει καθημερινά στα Πρακτορεία Διανομής Τύπου ένα "δελτίο κυκλοφορίας" για κάθε σημείο πώλησης που εφοδιάζει αυτός με εφημερίδες και περιοδικά. Σημείο πώλησης τύπου θεωρείται το περίπτερο ή το μικροκατάστημα, το οποίο πωλεί εφημερίδες και περιοδικά, καθώς και ο ίδιος ο εφημεριδοπώλης, όταν δεν περιορίζεται στον εφοδιασμό των σημείων πώλησης της περιοχής του, αλλά πωλεί εφημερίδες και περιοδικά και απευθείας στο κοινό. Στο δελτίο κυκλοφορίας θα αναγράφονται τα ακόλουθα στοιχεία, κατά τρόπο κατάλληλο με επεξεργασία από ηλεκτρονικό υπολογιστή και σε έντυπο που υποχρεούνται να προετοιμάζουν και να διανέμουν στους εφημεριδοπώλες τα Πρακτορεία Διανομής Τύπου: α. Το ονοματεπώνυμο της ατομικής επιχείρησης, η επωνυμία ή και ο διακριτικός τίτλος της εταιρείας που εκμεταλλεύεται το σημείο πώλησης και η ακριβής διεύθυνσή του. β. Ο αριθμός της άδειας πώλησης εφημερίδων και περιοδικών του σημείου πώλησης. γ. Για κάθε έντυπο χωριστά: αα) ο αριθμός των αντιτύπων που παραδίδονται στο σημείο πώλησης προς διάθεση, ββ) ο αριθμός των αντιτύπων που επιστρέφονται, γγ) ο αριθμός των αντιτύπων που πουλήθηκαν. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται αμέσως ως προς τις εφημερίδες, ενώ ως προς τα περιοδικά εφαρμόζονται ύστερα από την έκδοση σχετικής απόφασης του Υπουργού Τύπου και Μ.Μ.Ε., με την οποία ρυθμίζεται και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια. Με απόφαση του Υπουργού Τύπου και Μ.Μ.Ε. μπορούν να καθορίζονται και πρόσθετα στοιχεία ή άλλα χαρακτηριστικά του παραπάνω δελτίου, εφόσον τούτο επιβάλλεται από τις ανάγκες μηχανοργάνωσης.

2. Σε περίπτωση άρνησης του υπεύθυνου κάποιου σημείου πώλησης να συμπληρώσει και να επιστρέψει το δελτίο αυτό ή σε περίπτωση αναγραφής ανακριβών στοιχείων, αφαιρείται η άδεια πώλησης και απαγορεύεται του λοιπού η διάθεση εφημερίδων ή περιοδικών από τον παραβάτη. Σε περίπτωση άρνησης του εφημεριδοπώλη να διακινήσει τις εφημερίδες και τα περιοδικά με τον παραπάνω τρόπο ή σε περίπτωση εφοδιασμού με εφημερίδες και περιοδικά περιπτέρων ή μικροκαταστημάτων που δεν έχουν άδεια πώλησης εφημερίδων και εφόσον αυτό διαπιστώσει από την Επιτροπή του άρθρου 3 του ν.δ/τος 2943/1954, ο εφημεριδοπώλης στερείται του δικαιώματος να εφοδιάζει τα σημεία πώλησης της περιοχής του με τύπο, υποκαθιστάμενος από τα Πρακτορεία Διανομής Τύπου, τα οποία μπορούν να ενεργούν απευθείας για χρονικό διάστημα τριών (3) μηνών. Σε περίπτωση υποτροπής ή στέρησης καθίσταται οριστική».

335. Με το στοιχείο ε της περίπτωσης 2 της υποπαραγράφου ΙΔ4 της παραγράφου ΙΔ του σχεδίου νόμου καταργούνται οι παράγραφοι 1 και 3 του άρθρου 6 του ν. 1436/1984, που έχουν ως εξής:

«1. Προς το σκοπό να εξασφαλιστούν ίσοι όροι κατά την έκδοση και κυκλοφορία των εφημερίδων για την υλοποίηση της κατοχυρωμένης από το Σύνταγμα ελευθεροτυπίας, που επιτυγχάνεται με την πολλαπλότητα

των πηγών ενημέρωσης και την πολυμέρεια των γνώμων και ιδεών, η κατώτατη τιμή πώλησης των ημερήσιων και εβδομαδιαίων πολιτικών εφημερίδων που εκδίδονται στη περιφέρεια των νομών Αττικής, Πειραιά και Θεσσαλονίκης ορίζεται σε δέκα έως δέκα πέντε δραχμές το φύλλο για τις εφημερίδες με αριθμό σελίδων κλασσικού σχήματος (43X63 εκατοστά) από επτά έως και δέκα και σε τριάντα δραχμές για εκείνες, των οποίων ο αριθμός σελίδων κλασσικού σχήματος υπερβαίνει τις δέκα. Δεν υπάρχει περιορισμός στην τιμή πώλησης των εφημερίδων με αριθμό σελίδων κλασσικού σχήματος έως και έξη. Η παραπάνω ρύθμιση ισχύει και για τις εφημερίδες που εκδίδονται σε μικρότερα σχήματα, αλλά για την εφαρμογή των κατώτατων τιμών πώλησης στις εφημερίδες αυτές ο αριθμός των σελίδων υπολογίζεται αναλογικά με βάση την επιφάνεια σελίδας κλασσικού σχήματος [...] 3. Με απόφαση του αρμόδιου για τα θέματα Τύπου Υπουργού, που εκδίδεται ύστερα από σύμφωνη γνώμη της επαγγελματικής οργάνωσης, στην οποία ανήκουν οι παραπάνω εφημερίδες, εφόσον υπάρχει, επιτρέπεται, ανάλογα με τις εκδοτικές συνθήκες: α) ν' αυξάνονται, κατά το μέτρο που επιβάλλεται για την εξυπηρέτηση του κατά την παραγρ. 1 δημόσιου σκοπού, οι παραπάνω κατώτατες τιμές πώλησης των εφημερίδων, ανάλογα με το σχήμα και τον αριθμό των σελίδων τους, β) να καθορίζεται ανώτατος αριθμός σελίδων κατά βδομάδα για όλες τις ημερήσιες εφημερίδες ανάλογα με τον αριθμό ημερών έκδοσής τους, καθώς και για τις εβδομαδιαίες, γ) να καθορίζεται ανώτατο όριο εκτυπούμενων φύλλων γι όλες τις ημερήσιες εφημερίδες της χώρας καθώς και για τις εβδομαδιαίες που εκδίδονται στους νομούς Αττικής, Πειραιά και Θεσσαλονίκης. Το όριο αυτό καθορίζεται σε ποσοστό μεταξύ του 50 % και 300 % επιπλέον της πραγματικής πώλησής τους ανά έκδοση ανάλογα με το ύψος της κυκλοφορίας και το χαρακτήρα (τοπικό ή πανελλήνιο) της εφημερίδας. Χορήγηση ή χρησιμοποίηση ατελούς δημοσιογραφικού χαρτιού για την εκτύπωση σελίδων ή φύλλων καθ' υπέρβαση του ανώτατου ορίου που καθορίζεται σύμφωνα με τις περ. β και γ θεωρείται παράβαση του άρθρου 100 του Τελωνειακού Κώδικα. δ) Υπερβάσεις ορίου σελίδων και ποσοστών εκτύπωσης των εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης, που τυχόν έγιναν μέχρι της θέσης σε ισχύ του παρόντος νόμου, θεωρούνται ότι έγιναν εντός των νόμιμων ορίων».

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΙΕ

Προσαρμογή στην οδηγία 2006/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 18ης Ιανουαρίου 2006 'για τη χρησιμοποίηση μισθωμένων οχημάτων χωρίς οδηγό στις οδικές εμπορευματικές μεταφορές' και άλλες διατάξεις

ΙΕ. 11 ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

- 336.** Με το στοιχείο α της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου ΙΕ.11 της παραγράφου ΙΕ του σχεδίου νόμου καταργείται το π.δ. 91/1988 (ΦΕΚ Α' 42), όπως τροποποιήθηκε με το π.δ 209/1991 (Α'79), , που έχει ως εξής:

Εχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις: α) του άρθρου 4 του Ν. 1338/1983 "Εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου" (ΦΕΚ 34/Α/17.3.83) όπως αυτό αντικαταστάθηκε με την παρ. 4 του άρθρου 6 του Ν. 1440/1984 "Συμμετοχή της Ελλάδας στο κεφάλαιο, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ανθρακα και Χάλυβα και του Οργανισμού Εφοδιασμού "ΕΥΡΑΤΟΜ" (ΦΕΚ 70/Α/21.5.84), β) της κοινής Απόφασης του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας ΔΚ 20862/2.8.85 "Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Εθνικής Οικονομίας" (ΦΕΚ 481/Β/2.8.85).

2. Την 551/1987 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από πρόταση των Υπουργών Οικονομικών, Μεταφορών και Επικοινωνιών και του Υφυπουργού Εθνικής Οικονομίας, αποφασίζουμε:

"Άρθρον 1.

Το Διάταγμα αυτό έχει ως σκοπό την προσαρμογή της Ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της οδηγίας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 84/647/ΕΟΚ" για την χρησιμοποίηση μισθωμένων οχημάτων χωρίς οδηγό στις οδικές εμπορευματικές μεταφορές", που δημοσιεύθηκε στην ελληνική γλώσσα στην επίσημη εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τεύχος L202/46)" και προς την 90/398/ΕΟΚ της 24ης Ιουλίου 1990 με την οποία τροποποιήθηκε η οδηγία 84/647/ΕΟΚ".

Άρθρον 2.

Για την εφαρμογή του παρόντος νοείται ως:

α) "όχημα", μηχανοκίνητο όχημα, ρυμουλκούμενο όχημα, ημιρυμουλκούμενο όχημα ή σύνολο οχημάτων, που προορίζονται αποκλειστικά για τη μεταφορά εμπορευμάτων,
β) "μισθωμένο όχημα", κάθε όχημα που επί πληρωμή και για καθορισμένο χρονικό διάστημα τίθεται στη διάθεση επιχείρησης που πραγματοποιεί οδικές εμπορευματικές μεταφορές για λογαριασμό τρίτων ή για ίδιο λογαριασμό μέσω σύμβασης με την επιχείρηση που διαθέτει τα οχήματα.

Άρθρον 3.

Από την ημερομηνία ισχύος του παρόντος διατάγματος επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται στο ελληνικό έδαφος, για τις εμπορευματικές μεταφορές μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τα οχήματα που έχουν μισθώσει οι επιχειρήσεις οι εγκατεστημένες στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, υπό τον όρο ότι:

α) Το όχημα έχει πάρει άδεια κυκλοφορίας ή έχει τεθεί σε κυκλοφορία σύμφωνα με τη νομοθεσία του τελευταίου αυτού κράτους μέλους.

β) Η σύμβαση αφορά μόνον τη διάθεση οχήματος χωρίς οδηγό και δεν συνοδεύεται από σύμβαση παροχής υπηρεσιών που συνομολογείται με την ίδια επιχείρηση και που αφορά τον οδηγό ή το βοηθητικό προσωπικό.

γ) Το μισθωμένο όχημα κατά τη διάρκεια της μίσθωσης βρίσκεται στην αποκλειστική διάθεση της επιχείρησης που το χρησιμοποιεί.

δ) Το μισθωμένο όχημα οδηγείται από το ίδιο προσωπικό της επιχείρησης που το χρησιμοποιεί.

ε) Η τήρηση των παραπάνω όρων αποδεικνύεται από τα ακόλουθα έγγραφα που οφείλουν να βρίσκονται επί του οχήματος:

αα) Τη σύμβαση μίσθωσης του οχήματος ή επικυρωμένο απόσπασμα αυτής της σύμβασης που περιέχει ιδίως το όνομα του εκμισθωτή, το όνομα του μισθωτή, την ημερομηνία και τη διάρκεια της σύμβασης, καθώς και τα στοιχεία του οχήματος.

ββ) Στην περίπτωση που ο οδηγός δεν είναι εκείνος που μισθώνει το όχημα, τη σύμβαση εργασίας του οδηγού ή επικυρωμένο απόσπασμα

αυτής της σύμβασης που περιέχει ιδίως το όνομα του εργοδότη, το όνομα του υπαλλήλου, την ημερομηνία και τη διάρκεια της σύμβασης εργασίας ή πρόσφατη απόδειξη καταβολής μισθού. Κατά περίπτωση, τα έγγραφα που αναφέρονται στις προηγούμενες υποπεριπτώσεις αα` και ββ` μπορούν να αντικατασταθούν από αντίστοιχα έγγραφα που εκδίδουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους.

Άρθρον 4.

1. Από την ημερομηνία ισχύος του παρόντος οι ελληνικές μεταφορικές επιχειρήσεις και οι μεμονωμένοι αυτοκινητιστές, με την έννοια των διατάξεων που ισχύουν στην Ελλάδα για τις δημόσιες οδικές εμπορευματικές μεταφορές μπορούν:

α) Να εκμισθώνουν τα οχήματα που τους ανήκουν και τα οποία έχουν πάρει άδεια κυκλοφορίας ή έχουν τεθεί σε κυκλοφορία στην Ελλάδα, σε ελληνικές επιχειρήσεις και μεμονωμένους αυτοκινητιστές για τη διενέργεια οδικών εμπορευματικών μεταφορών, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος.

β) Να χρησιμοποιούν για οδικές εμπορευματικές μεταφορές, με τους όλους όρους όπως και τα οχήματα που τους ανήκουν, μισθωμένα οχήματα που έχουν πάρει άδεια κυκλοφορίας ή έχουν τεθεί σε κυκλοφορία στην Ελλάδα, σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία, εφόσον:

αα) Πληρούν τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 3 του παρόντος.

ββ) Ειδικά για τον όρο της υποπερίπτωσης ββ` της περίπτωσης ε` του άρθρου 3 του παρόντος στο μισθωμένο όχημα, θα πρέπει να υπάρχει και η κάρτα εργασίας του οδηγού θεωρημένη από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Εργασίας.

γγ) Έχουν στην κυριότητά τους ένα τουλάχιστον φορτηγό αυτοκίνητο ή συρμό ή αρθρωτό όχημα δημόσιας χρήσης.

δδ) Ο αριθμός των μισθωμένων φορτηγών δημόσιας χρήσης μηχανοκίνητων οχημάτων ή συρμών ή αρθρωτών οχημάτων δεν υπερβαίνει το διπλάσιο του αριθμού των φορτηγών δημόσιας χρήσης μηχανοκίνητων οχημάτων ή συρμών ή αρθρωτών οχημάτων που έχει ο μισθωτής στην κυριότητά του.

2. Επιχειρήσεις μη μεταφορικές, οι οποίες σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία δικαιούνται να τύχουν άδειας κυκλοφορίας φορτηγού αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσης, μπορούν να χρησιμοποιούν για ίδιο λογαριασμό μισθωμένα οχήματα δημόσιας χρήσης τα οποία ανήκουν σε ελληνικές μεταφορικές επιχειρήσεις ή μεμονωμένους αυτοκινητιστές με την έννοια των διατάξεων που ισχύουν στην Ελλάδα για τις δημόσιες οδικές εμπορευματικές μεταφορές, εφόσον:

α) Τα οχήματα αυτά έχουν πάρει άδεια κυκλοφορίας ή έχουν τεθεί σε κυκλοφορία στην Ελλάδα σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία, β) Πληρούνται οι προϋποθέσεις των υποπεριπτώσεων αα` και ββ` της περίπτωσης β` της προηγούμενης παραγράφου.

"3. Από την παρούσα ρύθμιση εξαιρούνται τα φορτηγά ιδιωτικής χρήσης συνολικού μικτού βάρους άνω των 6 τόννων, για τα οποία έχουν εφαρμογή οι κάθε φορά ισχύουσες, γι` αυτό, διατάξεις της Ελληνικής νομοθεσίας.

4. Το μισθωμένο όχημα χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την εκτέλεση νομαρχιακών, εθνικών ή διεθνών μεταφορών σύμφωνα με την άδεια κυκλοφορίας του και βάσει των διατάξεων που ισχύουν στην Ελλάδα για τις δημόσιες οδικές εμπορευματικές μεταφορές.

Άρθρον 5.

Για τις μισθώσεις του προηγούμενου άρθρου:

α) Καταρτίζεται συμφωνητικό, συμβολαιογραφικό ή ιδιωτικό, το οποίο υπογράφεται αφενός από τον κάτοχο του δικαιώματος κυκλοφορίας του μισθωμένου οχήματος και σε περίπτωση που ο κάτοχος είναι νομικό πρόσωπο από το αρμόδιο κατά τις ισχύουσες διατάξεις φυσικό πρόσωπο

και αφετέρου από τον εκπρόσωπο της επιχείρησης που μισθώνει το όχημα.

β) Αντίγραφα των συμφωνητικών καταθέτονται στην αρμόδια Οικονομική Εφορία στην οποία υπάγεται ο εκμισθωτής και στην Υπηρεσία Συγκοινωνιών στην οποία υπάγεται το όχημα, εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία υπογραφής της μίσθωσης.

γ) Το μίσθωμα καθορίζεται με ελεύθερη συμφωνία μεταξύ των συμβαλλόμενων και καταβάλλεται στον εκμισθωτή βάσει θεωρημένης από την αρμόδια Φορολογική Αρχή απόδειξης, που εκδίδεται απ' αυτόν.

δ) Στις περιπτώσεις που απαιτείται η έκδοση φορτωτικών για τις διενεργούμενες με τα μισθωμένα οχήματα μεταφορές, αυτές (φορτωτικές) εκδίδονται από τον μισθωτή και για λογαριασμό του, εφόσον αυτός είναι μεταφορική επιχείρηση ή μεμονωμένος αυτοκινητιστής, κατά την έννοια της παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου. Στις φορτωτικές αναγράφονται υποχρεωτικά τα στοιχεία κυκλοφορίας και η έδρα του οχήματος και τα στοιχεία του εκμισθωτή (πόλη, οδός, αριθμός, τηλέφωνο).

"ε) Ο χρόνος μίσθωσης του οχήματος δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος των τριών (3) ετών. Με την προϋπόθεση τήρησης του παραπάνω χρονικού ορίου για κάθε μίσθωση, ο αριθμός των μισθώσεων, κάθε μισθωμένου οχήματος, είναι απεριόριστος".

" Άρθρον 6.

Διοικητικές Κυρώσεις

1. Σε περίπτωση παράβασης οποιασδήποτε προϋποθέσεις των άρθρων 3, 4 και 5, επιβάλλεται πρόστιμο πενήντα μέχρι εκατό χιλιάδων (50.000 - 100.000) δραχμών και αφαίρεση των στοιχείων κυκλοφορίας για ένα (1) μέχρι έξι μήνες για τα ελληνικά φορτηγά και στέρηση της άδειας εισόδου στη χώρα, για το αυτό χρονικό διάστημα, για τα αλλοδαπά.

Οι κυρώσεις αυτές επιβάλλονται ανεξάρτητα από τις διοικητικές ή ποινικές κυρώσεις, που προβλέπονται από τις ισχύουσες φορολογικές διατάξεις.

2. Οι παραβάσεις βεβαιώνονται από τα αρμόδια αστυνομικά και λιμενικά όργανα, τα οποία ενημερώνουν την αρμόδια Υπηρεσία Συγκοινωνιών προκειμένου να επιβάλλει τα παραπάνω πρόστιμα και την αφαίρεση των στοιχείων κυκλοφορίας των αυτοκινήτων.

Ειδικά για τα αυτοκίνητα που διενεργούν διεθνείς οδικές εμπορευματικές μεταφορές και τα αλλοδαπά, οι παραβάσεις βεβαιώνονται από τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές, οι οποίες επιβάλλουν και εισπράττουν τα πρόστιμα αφ' ενός και αφ' ετέρου ενημερώνουν τις αρμόδιες Υπηρεσίες Συγκοινωνιών.

3. Για τις παραβάσεις των αλλοδαπών αυτοκινήτων τηρείται ενήμερα το κράτος - μέλος, στο έδαφος του οποίου είναι εγκατεστημένη η επιχείρηση που μισθώνει το όχημα, από τις αρμόδιες Υπηρεσίες Συγκοινωνιών.

4. Ειδικά η παράβαση εκπρόθεσμης υποβολής του συμφωνητικού της περίπτωσης β' του άρθρου 5 βεβαιώνεται από την Υπηρεσία Συγκοινωνιών, στην οποία υπάγεται το όχημα.

5. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου καθορίζονται με υπουργικές αποφάσεις των αρμοδίων Υπουργών".

Άρθρον 7.

Με την επιφύλαξη των άρθρων 3 και 4, το παρόν διάταγμα δεν θίγει την εφαρμογή των κανόνων που αφορούν:

α) Την οργάνωση της αγοράς των οδικών εμπορευματικών μεταφορών για λογαριασμό τρίτων και για ίδιο λογαριασμό και ιδίως την εφαρμογή των κανόνων για την πρόσβαση στην αγορά και για τις ποσοτώσεις όσον αφορά το δυναμικό των οδικών εμπορευματικών μεταφορών.

β) Τις τιμές και τους όρους μεταφοράς στις οδικές εμπορευματικές μεταφορές.

γ) Τη διαμόρφωση των τιμών μίσθωσης.

δ) Την εισαγωγή των οχημάτων.

ε) Τους όρους πρόσβασης στη δραστηριότητα ή στο επάγγελμα του εκμισθωτή οδικών οχημάτων.

Αρθρον 8.

"Αρμόδιες αρχές, για τον έλεγχο της τήρησης των διατάξεων του παρόντος, ορίζονται οι Υπηρεσίες του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών, καθώς και οι κατά τύπους Τελωνειακές, Αστυνομικές και Λιμενικές Αρχές".

Αρθρον 9.

Διατάξεις που αφορούν την απαγόρευση μίσθωσης φορτηγών αυτοκινήτων δημόσιας χρήσης μαζί με την άδεια κυκλοφορίας του, κατά τρόπο διαφορετικό απ' αυτόν που καθορίζει το διάταγμα αυτό, εξακολουθούν να ισχύουν.

Αρθρον 10.

Από την ημερομηνία ισχύος του παρόντος διατάγματος, κάθε διάταξη νόμου ή προεδρικού διατάγματος ή απόφασης που αντίκειται σ' αυτό παύει να ισχύει.

Στους Υπουργούς Οικονομικών, Μεταφορών - Επικοινωνιών και στον Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας, αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

337. Με το στοιχείο γ της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου ΙΕ.11 της παραγράφου ΙΕ του σχεδίου νόμου καταργείται η Υπουργική Απόφαση Β4/οικ27851/3242/2011 (Β' 1290), που έχει ως εξής:

«ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τα άρθρα 32 και 54 του ν. 3498/2006 "Ανάπτυξη ιαματικού τουρισμού και άλλες διατάξεις" (ΦΕΚ Α' 230).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 8 του ν.δ. 701/70 "περί ενεργούμενων δια κατηγοριών τινών αυτοκινήτων μεταφορών και επιβαλλομένων διοικητικών κυρώσεων σε κατόχους αυτών" (ΦΕΚ Α' 220).

3. Το ν. 3861/2010 (ΦΕΚ Α' 112) "Ενίσχυση της διαφάνειας με την υποχρεωτική ανάρτηση νόμων και πράξεων των κυβερνητικών, διοικητικών και αυτοδιοικητικών οργάνων στο διαδίκτυο "Πρόγραμμα Διαύγεια" και λοιπές διατάξεις".

4. Το Μέρος Πρώτο του Ν. 3844/2010 "Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην οδηγία 2006/123 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά και άλλες διατάξεις" (ΦΕΚ Α' 63).

5. Τις διατάξεις των άρθρων 2, 3 και 4 του ν. 2160/93 "Ρυθμίσεις για τον τουρισμό και άλλες διατάξεις" (ΦΕΚ Α' 118).

6. Το π.δ. 91/88 (ΦΕΚ Α' 91) "Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της οδηγίας 84/647/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Δεκεμβρίου 1984, για τη χρησιμοποίηση μισθωμένων οχημάτων χωρίς οδηγό στις οδικές

εμπορευματικές μεταφορές", όπως τροποποιήθηκε με το π.δ. 209/1991 (ΦΕΚ Α' 79).

7. Τον ν. 3270/04 "Αρμοδιότητες του Υπουργείου Τουριστικής Ανάπτυξης και θέματα τουρισμού" (ΦΕΚ Α' 187).

8. Το π.δ. 186/2009 "Συγχώνευση των Υπουργείων Πολιτισμού και Τουριστικής Ανάπτυξης" (ΦΕΚ Α' 213).

9. Το π.δ. 15/2010 "Σύσταση Γενικής Γραμματείας Τουρισμού στο Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού" (ΦΕΚ Α' 35).

10. Την αριθ. 2876/7.10.2009 απόφαση του Πρωθυπουργού "Αλλαγή Τίτλου Υπουργείων" και τις διατάξεις του Προεδρικού Διατάγματος 189/2009 "Καθορισμός και ανακατανομή αρμοδιοτήτων των Υπουργείων" (ΦΕΚ Α' 221).

11. Το π.δ. 187/2009 (ΦΕΚ Α' 214) "Διορισμός Υπουργών και Υφυπουργών".

12. Τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 90 του Κώδικα της Νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα Κυβερνητικά Όργανα (Άρθρο Πρώτο του Προεδρικού Διατάγματος 63/2005 "Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα", ΦΕΚ Α' 98).

13. Ότι από τις διατάξεις της παρούσας δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, αποφασίζουμε:

1. Στο άρθρο 2 της 16597/2010 (ΦΕΚ Β' 2156) κοινής απόφασης των Υπουργών Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων και Πολιτισμού και Τουρισμού "Όροι και προϋποθέσεις σύστασης και λειτουργίας επιχειρήσεων εκμίσθωσης επιβατηγών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης (Ι.Χ.), χωρίς οδηγό", προστίθεται παράγραφος 4, ως εξής:

"4. Επιτρέπεται στις επιχειρήσεις εκμίσθωσης ΙΧ αυτοκινήτων να εκμισθώνουν και φορτηγά ΙΧ αυτοκίνητα (ΦΙΧ) μικτού βάρους μέχρι 3,5 τόνους, ιδιοκτησίας τους ή φορτηγά αυτοκίνητα τα οποία έχουν μισθώσει από εταιρίες χρηματοδοτικής μίσθωσης και τα οποία συμπεριλαμβάνονται στον ελάχιστο αριθμό αυτοκινήτων, ανάλογα με την έδρα της επιχείρησης σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 2. Η εκμίσθωση των ΦΙΧ γίνεται με τις εξής προϋποθέσεις:

α. Τα φορτηγά αυτοκίνητα έχουν τεθεί σε κυκλοφορία στο όνομα της επιχείρησης εκμίσθωσης. Η έκδοση των αδειών κυκλοφορίας ΦΙΧ αυτοκινήτων στο όνομα των επιχειρήσεων εκμίσθωσης που έχουν μισθωθεί από εταιρίες χρηματοδοτικής μίσθωσης γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της αριθ. Α2/40819/7167/1991 (ΦΕΚ Β' 955) απόφασης όπως ισχύει.

β. Στο έντυπο της άδειας κυκλοφορίας των ΦΙΧ αυτοκινήτων και στο πεδίο των παρατηρήσεων αναγράφεται: "ΦΙΧ επιχείρησης εκμίσθωσης αυτοκινήτων".

γ. Η μίσθωση, η οποία αφορά μόνο στη διάθεση οχήματος χωρίς οδηγό, έχει διάρκεια τουλάχιστον δύο έτη.

δ. Το μισθωμένο ΦΙΧ αυτοκίνητο κατά τη διάρκεια της μίσθωσης βρίσκεται στην αποκλειστική διάθεση της επιχείρησης που το έχει μισθώσει και οδηγείται από το προσωπικό αυτής.

ε. Για τις μισθώσεις της κατηγορίας αυτής καταρτίζεται συμφωνητικό, συμβολαιογραφικό ή ιδιωτικό, το οποίο υπογράφεται αφενός από τον κάτοχο του δικαιώματος κυκλοφορίας του μισθωμένου οχήματος και σε περίπτωση που ο κάτοχος είναι νομικό πρόσωπο από το αρμόδιο κατά τις ισχύουσες διατάξεις φυσικό πρόσωπο που εκπροσωπεί το νομικό πρόσωπο και αφετέρου από τον εκπρόσωπο της επιχείρησης εκμίσθωσης.

Η σύμβαση περιέχει το όνομα του εκμισθωτή, το όνομα του μισθωτή, την ημερομηνία και τη διάρκεια της σύμβασης και τα στοιχεία του οχήματος.

στ. Αντίγραφα των συμφωνητικών κατατίθενται εντός πέντε (5) εργάσιμων ημερών στην υπηρεσία Μεταφορών της περιφερειακής

ενότητας της χώρας στην οποία υπάγεται ο μισθωτής και στην αρμόδια Οικονομική υπηρεσία στην οποία υπάγεται ο εκμισθωτής.

Η υπηρεσία μεταφορών, εκδίδει με την κατάθεση του συμφωνητικού μίσθωσης και αφού ελέγξει ότι πληρούνται για τον μισθωτή οι προϋποθέσεις χρήσης ΦΙΧ αυτοκινήτου, βεβαίωση κατάθεσης συμφωνητικού μίσθωσης υπογεγραμμένη από τον προϊστάμενο και στην οποία έχει τεθεί η σφραγίδα της υπηρεσίας.

Η βεβαίωση περιέχει τα στοιχεία των μισθωτή και εκμισθωτή, τη διάρκεια της μίσθωσης και το μεταφορικό έργο του ΦΙΧ αυτοκινήτου.

Η βεβαίωση και αντίγραφο του συμφωνητικού μίσθωσης βρίσκονται επί του οχήματος κατά την κυκλοφορία του μισθωμένου ΦΙΧ αυτοκινήτου.

Η βεβαίωση κοινοποιείται από την υπηρεσία μεταφορών που την εκδίδει στην υπηρεσία μεταφορών η οποία έχει εκδώσει την άδεια κυκλοφορίας του ΦΙΧ αυτοκινήτου για ενημέρωση του φακέλου του οχήματος.

ζ. Η εκμίσθωση των ΦΙΧ αυτοκινήτων γίνεται κατά τα λοιπά με τους όρους και προϋποθέσεις εκμίσθωσης των επιβατικών ΙΧ αυτοκινήτων."

2. Τα παραρτήματα της 16597/2010 απόφασης αντικαθίστανται ως εξής:
ΒΛΕΠΕ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΤΟ ΕΠΑΝΩ ΔΕΞΙ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ

3. Η ισχύς της παρούσας αρχίζει από τη δημοσίευση της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Παπάγου, 14 Ιουνίου 2011

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

**ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ»**

**ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΤΗΣ
ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ**

Αθήνα, 1 Νοεμβρίου 2012

Αριθ. Πρωτ. Γ.Ε.Ε.: 727

Αριθ. Διεκπ.: 201

Ο

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ

Ταχ.Δ/ση : Βουρνάζου 4 & Τσόχα

Ταχ.Κώδικας: 10168

Τηλέφωνο : 210.6494735

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ	
Αριθ. Πρωτ.	09868
Ημερομηνία	2.11.2012

ΠΡΟΣ Τον

Υπουργό Οικονομικών

κ. Ιωάννη Στουρνάρα

ΘΕΜΑ: «Αποστολή Πρακτικών της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου»

ΣΧΕΤ: Έγγραφά σας με αριθ.πρωτ. Γ.Λ.Κ. 164832/0092/29-10-2012 & 09723/31-10-2012 .

Σας διαβιβάζουμε αντίγραφα πρακτικών της 3^{ης} /30-10-2012 & 4^{ης} /31-10-2012 Ειδικής Συνεδρίασης της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, στα οποία περιέχεται γνώμη αυτής επί του σχεδίου νόμου «Συνταξιοδοτικά θέματα του Δημοσίου».

Ο

Γενικός Επίτροπος Επικρατείας
του Ελεγκτικού Συνεδρίου

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ 3^{ης} ΕΙΔΙΚΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ
ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ 30^{ης} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2012

-----Ο-----

Μ Ε Λ Η : Ιωάννης Καραβοκύρης, Πρόεδρος, Φλωρεντία Καλδή, Ανδρονίκη Θεοδοκάτου, Σωτηρία Ντούνη, Μιχαήλ Ζυμής και Γαρυφαλλιά Καλαμπαλίκη, Αντιπρόεδροι, Χρυσούλα Καραμαδούκη, Μαρία Βλαχάκη, Νικόλαος Μηλιώνης, Άννα Λιγωμένου, Γεώργιος Βοΐλης, Γεωργία Μαραγκού, Βασιλική Ανδρεοπούλου, Μαρία Αθανασοπούλου, Ασημίνα Σαντοριναίου, Ευαγγελία - Ελισσάβετ Κουλουμπίνη, Σταμάτιος Πουλής, Κωνσταντίνα Ζώη, Δημήτριος Πέππας, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, Αγγελική Μυλωνά, Γεωργία Τζομάκα, Αργυρώ Λεβέντη, Στυλιανός Λεντιδάκης, Αντώνιος Κατσαρόλης, Χριστίνα Ρασσιά, Θεολογία Γναρδέλλη, Βιργινία Σκεύη, Κωνσταντίνος Εφεντάκης, Αγγελική Μαυρουδή και Βασιλική Σοφιανού, Σύμβουλοι.

Οι Αντιπρόεδρος Νικόλαος Αγγελάρας, Γεώργιος Κωνσταντάς και Ευφροσύνη Κραμποβίτη και οι Σύμβουλοι Ευάγγελος Νταής, Κωνσταντίνος Κωστόπουλος και Ελένη Λυκεσά απουσίασαν δικαιολογημένα, ενώ η Σύμβουλος Αγγελική Πανουτσακοπούλου αποχώρησε από τη διάσκεψη, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 1968/1991.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ : Διονύσιος Λασκαράτος.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Ιωάννα Αντωνογιαννάκη, Γενική Συντονίστρια, που ασκεί και καθήκοντα αναπληρώτριας Επιτρόπου στην Υπηρεσία Επιτρόπου στη Γραμματεία του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Με την αρχή της Συνεδρίασης ο Σύμβουλος Αντώνιος Κατσαρόλης, που ορίστηκε από τον Πρόεδρο εισηγητής, φέρει προς συζήτηση το σχέδιο νόμου «Συνταξιοδοτικά θέματα του Δημοσίου», που απεστάλη στο Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο με το αριθμ. πρωτ. 164832/0092/29.10.2012 έγγραφο του Υπουργού Οικονομικών, για να γνωμοδοτήσει η Ολομέλεια, το περιεχόμενο του οποίου έχει ως εξής :

**« ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
«Συνταξιοδοτικά θέματα του Δημοσίου»**

Άρθρο ΜΟΝΟ

1. α. Οι διατάξεις των άρθρων 1 του ν. 91/1943 (Α 129), 1 και 2 του ν.δ. 99/1974 (Α 295) και της παρ. 19 του άρθρου 4 του ν. 3513/2006 (Α 265) παύουν να ισχύουν για όσους από τα αναφερόμενα σε αυτές πρόσωπα αποκτούν για πρώτη φορά την ιδιότητα του Βουλευτή ή του αιρετού οργάνου των ο.τ.α. α' βαθμού, από την επομένη της ημερομηνίας έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου. Τα πρόσωπα αυτά ασφαλιζονται για κύρια σύνταξη, πρόσθετη ασφάλιση και υγειονομική περίθαλψη, στους φορείς που ασφαλιζονταν πριν την εκλογή τους στα αξιώματα αυτά και ο χρόνος της θητείας τους λογίζεται ως χρόνος ασφάλισης στους φορείς αυτούς.

Σε περίπτωση που δεν υφίσταται προγενέστερη κατά τα ανωτέρω ασφάλιση, για τα εν λόγω πρόσωπα έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 2 του ν. 3865/2010 (Α 120).

Οι αναλογούσες ασφαλιστικές εισφορές, όπως αυτές καθορίζονται από τη νομοθεσία του κάθε φορέα βαρύνουν του μεν ασφαλισμένου τους ίδιους, του δε εργοδότη τη Βουλή ή το Δήμο, κατά περίπτωση, παρακρατούνται από τη βουλευτική αποζημίωση ή την αντιμισθία και αποδίδονται ανά μήνα στους οικείους φορείς.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής του τρίτου και τέταρτου εδαφίου της παρούσας.

β. Οι δικαιούχοι βουλευτικής σύνταξης ή χορηγίας αιρετού οργάνου των ο.τ.α. α' και β' βαθμού, εφόσον λαμβάνουν και άλλη σύνταξη από το Δημόσιο, επιλέγουν είτε την καταβολή της βουλευτικής σύνταξης είτε την καταβολή της άλλης σύνταξης. Η κατά τα ανωτέρω επιλογή γίνεται με υπεύθυνη δήλωση που υποβάλλεται στην αρμόδια Διεύθυνση Συντάξεων του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού ή για όσους καταστούν, μετά την ανωτέρω ημερομηνία, δικαιούχοι βουλευτικής σύνταξης ή χορηγίας, από την ημερομηνία έναρξης καταβολής της σύνταξης ή της χορηγίας. Εάν δεν υποβληθεί η ανωτέρω δήλωση εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, η αρμόδια Δ/νση Συντάξεων προβαίνει στη διακοπή της καταβολής της μικρότερης κατά ποσό σύνταξης.

Στην περίπτωση αυτή δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των δύο τελευταίων εδαφίων της παρ. 9 του άρθρου 58 του π.δ. 169/2007 (Α 210).

γ. Οι διατάξεις της περ. β' έχουν εφαρμογή για όσα από τα αναφερόμενα σε αυτές πρόσωπα έχουν αναγνωρισμένο δικαίωμα βουλευτικής σύνταξης ή χορηγίας, κατά περίπτωση, ή θα αναγνωρίσουν αυτό μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου αυτού.

δ. Οι διατάξεις της παρ. 14 του άρθρου 8 ν. 2592/1998 (Α 57), αντικαθίστανται ως εξής:

«14. Οι συντάξεις των συνταξιούχων του Δημοσίου, γενικά, συμπεριλαμβανομένων όσων λαμβάνουν βουλευτική σύνταξη ή χορηγία, οι οποίοι υπηρετούν ή προσλαμβάνονται σε θέσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός ορίζεται στην παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 (Α 65) και λαμβάνουν σύνταξη ή χορηγία, κατά περίπτωση και αποδοχές συγχρόνως, καταβάλλονται μειωμένες κατά 70% με εξαίρεση τις συντάξεις που καταβάλλονται με βάση τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 (Α 120) και 1977/1991 (Α 185), τις εξ ιδίου δικαιώματος πολεμικές συντάξεις που καταβάλλονται με βάση τις διατάξεις του Κώδικα

Πολεμικών Συντάξεων, καθώς και τις εξ ιδίου δικαιώματος συντάξεις παθόντων στην υπηρεσία και εξαιτίας αυτής.

Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου έχουν ανάλογη εφαρμογή και για όσους λαμβάνουν σύνταξη από το Δημόσιο και καταλαμβάνουν θέση εξωκοινοβουλευτικού Υπουργού, Αναπληρωτή Υπουργού ή Υφυπουργού.

Οι διοριζόμενοι σε θέσεις προέδρων ή μελών Διοικητικών Συμβουλίων, φορέων του δημοσίου τομέα, οι οποίοι λαμβάνουν σύνταξη από το Δημόσιο ή από οποιονδήποτε ασφαλιστικό φορέα κύριας ασφάλισης μπορούν, αντί της υπαγωγής τους στις ρυθμίσεις του προηγούμενου εδαφίου, να επιλέξουν με δήλωση του ν. 1599/1986 που απευθύνουν τόσο προς την υπηρεσία τους, όσο και προς τον οικείο ασφαλιστικό φορέα, την υπαγωγή τους στις ρυθμίσεις της παρ. 9 του άρθρου 6 του ν. 2469/1997 (ΦΕΚ 38 Α').»

ε. Οι διατάξεις της παρ. 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 όπως τροποποιούνται με τις διατάξεις της προηγούμενης υποπαραγράφου έχουν εφαρμογή και για όσους λαμβάνουν ταυτόχρονα με τη σύνταξη ή τη χορηγία, κατά περίπτωση, βουλευτική αποζημίωση ή αντιμισθία ως αιρετά όργανα των ο.τ.α. α' και β' βαθμού.

στ. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 58 του π.δ. 169/2007, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Οι ανωτέρω διατάξεις έχουν εφαρμογή και:

α. για όσους λαμβάνουν, εξ' ιδίου δικαιώματος ή κατά μεταβίβαση, βουλευτική σύνταξη ή χορηγία αιρετού οργάνου των ο.τ.α. α' και β' βαθμού καθώς και

β. για όσους λαμβάνουν σύνταξη από το Δημόσιο, συμπεριλαμβανομένης και της βουλευτικής ή χορηγία και συγχρόνως βουλευτική αποζημίωση ή αντιμισθία, ως αιρετά όργανα των ο.τ.α. α' και β' βαθμού, κατά περίπτωση».

ζ. Οι διατάξεις του ν.δ. 4202/1961 (Α 175) δεν έχουν εφαρμογή για τα πρόσωπα που κατέχουν τη βουλευτική ιδιότητα καθώς και τα αιρετά

όργανα των ο.τ.α. α' και β' βαθμού, που συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο με μία από τις ιδιότητες αυτές.

η. Οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 14 του ν.3865/2010, αντικαθίστανται, από 1.1.2011, ως εξής:

«Οι δήμαρχοι διατηρούν το καθεστώς υγειονομικής περίθαλψης στο οποίο υπάγονταν πριν την εκλογή τους στις ανωτέρω θέσεις, οι δε αναλογούσες κρατήσεις, υπολογίζονται επί της αντιμισθίας που λαμβάνουν, βαρύνουν τους ίδιους και αποδίδονται, ανά μήνα, στον οικείο φορέα».

θ. Οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 14 ν. 3865/2010, από 1.1.2011 έχουν εφαρμογή για τα πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 93 του ν.3852/2010, (Α 87), με εξαίρεση τους δημάρχους, καθώς και για τα πρόσωπα του άρθρου 182 του ίδιου ως άνω νόμου, τα οποία λαμβάνουν αντιμισθία.

ι. Οι αναλογούσες εισφορές για κύρια σύνταξη ασφαλισμένου των προσώπων της παρ. 1 των άρθρων 93 και 182 του ν.3852/2010, (Α 87), βαρύνουν τους ίδιους.

ια. Οι διατάξεις των παρ. 18 και 19 του ν. 3234/2004 (Α 52) όπως αυτές προστέθηκαν με τις διατάξεις της περ. α της παρ. 2 του άρθρου 3 του ν. 3670/2008 καταργούνται.

ιβ. Οι καταβαλλόμενες κατά την 1-1-2013 και εφεξής κανονιζόμενες συντάξεις των Βουλευτών και των αιρετών οργάνων των ο.τ.α. α' και β' βαθμού που λαμβάνουν και δεύτερη κύρια σύνταξη από οποιοδήποτε φορέα κοινωνικής ασφάλισης, μειώνονται κατά το ποσό της δεύτερης σύνταξης, η δε μείωση αυτή δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη του 35% της βουλευτικής σύνταξης ή χορηγίας.

Η κατά τα ανωτέρω μείωση διενεργείται επί του ακαθαρίστου ποσού της μηνιαίας βασικής σύνταξης, όπως αυτό ισχύει κατά την 31-12-2012, προ της παρακράτησης της εισφοράς αλληλεγγύης συνταξιούχων και της επιπλέον εισφοράς της παρ. 14 του άρθρου 2 του ν. 4002/2011 (Α 180) καθώς και των μειώσεων που επιβλήθηκαν με τις διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 1 του ν. 4024/2011 (Α 226), του άρθρου 1 του ν. 4051/2012 (Α 40) και της παρ. 4 του άρθρου αυτού.

ιγ. Η εξ ιδίου δικαιώματος σύνταξη για όσα από τα πρόσωπα της προηγούμενης περίπτωσης θα θεμελιώσουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από την 1-1-2013 και μετά, καταβάλλεται με τη συμπλήρωση του 67^{ου} έτους της ηλικίας τους, με εξαίρεση όσα από αυτά είναι ανίκανα για κάθε βιοποριστικό επάγγελμα κατά ποσοστό 67% και άνω.

ιδ. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν εφαρμογή και για όσους έχουν διατελέσει Πρόεδροι και Αντιπρόεδροι Κυβέρνησης ή Πρόεδροι Βουλής.

2. α. Στο τέλος του άρθρου 56 του π.δ. 169/2007 προστίθεται παράγραφος 15 ως εξής:

«15. α. Για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1-1-2013 και μετά, το όριο ηλικίας καταβολής της σύνταξής τους που προβλέπεται από τις διατάξεις :

αα. των υποπεριπτώσεων βα' και βγ' της περ. β' της παρ. 1 του άρθρου αυτού, αυξάνεται στο 67^ο έτος,

ββ. της περ. β' της παρ. 2 του άρθρου αυτού, αυξάνεται στο 62^ο έτος.

β. Η σύνταξη όσων θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1-1-2013 και μετά, καταβάλλεται ολόκληρη με τη συμπλήρωση 40 ετών πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας και του 62^{ου} έτους της ηλικίας τους.»

β. Το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2084/1992 (Α 165), όπως ισχύουν, αντικαθίστανται ως εξής:

«α) Αν απομακρυνθεί της υπηρεσίας και έχει 15ετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία και το 67^ο έτος της ηλικίας του.

Για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης από 1-1-2013 και μετά, η σύνταξη καταβάλλεται με τη συμπλήρωση 40 ετών πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας και του 62^{ου} έτους της ηλικίας τους.»

γ. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 2084/1992 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο υπάλληλος δικαιούται μειωμένη σύνταξη μετά τη συμπλήρωση του

62^{ου} έτους της ηλικίας του και των χρονικών προϋποθέσεων των άρθρων 3 και 7 του νόμου αυτού.»

δ. Οι διατάξεις των προηγούμενων περιπτώσεων έχουν εφαρμογή και για τους δικαστικούς λειτουργούς και τα μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης από 1-1-2013 και μετά. Ειδικά οι δικαστικοί λειτουργοί και τα μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που αποχωρούν υποχρεωτικά από την υπηρεσία με τη συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας τους, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 88 του Συντάγματος, δεν υπάγονται σε όσες από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής προβλέπουν καταβολή της σύνταξης με τη συμπλήρωση του 67^{ου} έτους της ηλικίας και συνταξιοδοτούνται άμεσα μετά την υποχρεωτική αποχώρησή τους από την υπηρεσία.

ε. Η σύνταξη όσων από τα πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 3660/2008 (Α 78) θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης με βάση τις διατάξεις του ίδιου άρθρου, από 1-1-2013 και μετά, καταβάλλεται με τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας τους.

στ. Το δεύτερο εδάφιο της υποπερίπτωσης εε' της περ. β' της παρ. 3 του άρθρου 56 του π.δ. 169/2007, αντικαθίσταται ως εξής :
«Για το προσωπικό εσωτερικής φύλαξης και εξωτερικής φρούρησης των γενικών, ειδικών και θεραπευτικών καταστημάτων κράτησης και των ιδρυμάτων αγωγής ανηλίκων, που θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης από 1-1-2013 και μετά η σύνταξη καταβάλλεται ακέραια με τη συμπλήρωση του 60^{ου} έτους της ηλικίας τους.»

ζ. Οι διατάξεις του πρώτου και δευτέρου εδαφίου της παρ. 7 του άρθρου 19 του ν. 2084/1992 αντικαθίστανται από 1-1-2013 ως εξής :
«7. Υπάλληλοι και λειτουργοί του Δημοσίου, καθώς και στρατιωτικοί που έχουν ασφαλισθεί, για κύρια σύνταξη, σε οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό πριν την 1.1.1993, δικαιούνται σύνταξη από το Δημόσιο κατά παρέκκλιση των διατάξεων των άρθρων 1 και 26 του π.δ. 169/2007, εφόσον αποχωρούν με αίτηση τους και έχουν συμπληρώσει 15ετή πλήρη

πραγματική συντάξιμη υπηρεσία και το 67ο έτος της ηλικίας τους. Η συμπλήρωση της ανωτέρω 15ετούς συντάξιμης υπηρεσίας δεν συνιστά θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, κατά την έννοια των διατάξεων των προηγούμενων περιπτώσεων.»

η. Στις περιπτώσεις που η σύνταξη, ανεξαρτήτως του χρόνου θεμελίωσης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, καταβάλλεται με τη συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας, το όριο ηλικίας αυτό αυξάνεται στο 67^ο έτος.

θ. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 15 του ν. 3865/2010 (Α 120) και τις οικείες διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τους υπαλλήλους της Βουλής.

3. α. Το συνολικό ποσό της μηνιαίας σύνταξης ή το άθροισμα συντάξεων και μερισμάτων, άνω των 1.000 ευρώ, που καταβάλλονται από οποιαδήποτε πηγή και για οποιαδήποτε αιτία, μειώνεται ως ακολούθως :

Για ποσό σύνταξης ή συντάξεων :

αα. άνω των 1.000,01 ευρώ και έως 1.500,00 ευρώ, μειώνεται το σύνολο του ποσού της σύνταξης κατά 5% και σε κάθε περίπτωση το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 1.000,01 ευρώ.

ββ. από 1.500,01 ευρώ έως και 2.000,00 ευρώ, μειώνεται το σύνολο του ποσού της σύνταξης κατά 10% και σε κάθε περίπτωση το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 1.425,01 ευρώ.

γγ. από 2.000,01 ευρώ και άνω, μειώνεται το σύνολο του ποσού της σύνταξης κατά 15% και σε κάθε περίπτωση το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 1.800,01 ευρώ.

β. για τον προσδιορισμό του ποσού της σύνταξης ποσοστού μείωσης λαμβάνεται υπόψη το ποσό της σύνταξης ή των συντάξεων όπως αυτό θα έχει διαμορφωθεί την 31-12-2012 μετά την τυχόν παρακράτηση της εισφοράς αλληλεγγύης συνταξιούχων και της επιπλέον εισφοράς της παρ. 14 του άρθρου 2 του ν. 4002/2011 καθώς και των τυχόν μειώσεων που

επιβλήθηκαν με τις διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 1 του ν. 4024/2011 και του άρθρου 1 του ν. 4051/2012.

γ. Σε περίπτωση συρροής συντάξεων η κατά περίπτωση μείωση διενεργείται επί της μεγαλύτερης κατά ποσό σύνταξης.

δ. Οι διατάξεις των περ. δ' και ε' της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 4051/2012 ισχύουν και για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου αυτής.

4. Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα καθώς και το επίδομα αδείας που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 2592/1998 (Α 57) και του άρθρου Μόνου του ν. 3847/2010 (Α 67) καταργούνται.

5. α. Από 1-1-2013 οι διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 5 και της παρ. 6 του άρθρου 31, του π.δ. 169/2007 αντικαθίστανται ως εξής:

«α. Το συνολικό ποσό σύνταξης ή συντάξεων που λαμβάνουν οι άγαμες ή διαζευγμένες θυγατέρες, από το Δημόσιο, των οποίων το συνταξιοδοτικό δικαίωμα γεννήθηκε πριν την ημερομηνία δημοσίευσης του ν. 3865/2010, δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 720€. Στις περιπτώσεις καταβολής δυο συντάξεων που το άθροισμά τους υπερβαίνει το ανωτέρω ποσό, η περικοπή του υπερβάλλοντος ποσού, διενεργείται επί της μεγαλύτερης σύνταξης και εάν αυτή δεν επαρκεί περικόπεται ανάλογα και η δεύτερη σύνταξη.

β. Από την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού καταργείται η καταβολή του επιδόματος εξομάλυνσης του άρθρου 1 του ν. 3670/2008 (Α 117) στις συντάξεις των προσώπων της προηγούμενης περίπτωσης.

γ. Στις περιπτώσεις που στη σύνταξη συντρέχουν περισσότεροι του ενός δικαιούχοι, το ποσό της περ. α' επιμερίζεται σε αυτούς σε ίσες μερίδες. Ειδικά στην περίπτωση που συνδικαιούχος στη σύνταξη είναι επιζών σύζυγος, το μερίδιό του δεν παραβλάπτεται από τον κατά τα ανωτέρω περιορισμό του ποσού που αναλογεί στο μερίδιο των προσώπων της περίπτωσης α'.

δ. Η καταβολή της σύνταξης των άγαμων ή διαζευγμένων θυγατέρων αναστέλλεται, εάν όπως προκύπτει από τη φορολογική τους δήλωση του προηγούμενου οικονομικού έτους, έχουν και άλλα εισοδήματα, εκτός από την κύρια και επικουρική σύνταξή τους, τα οποία υπερβαίνουν το αναγόμενο σε ετήσια βάση ποσό της περ. α'.

Εάν τα ανωτέρω εισοδήματα δεν υπερβαίνουν το αναγόμενο σε ετήσια βάση ποσό της περ. α' και το συνολικό ετήσιο πραγματικό ακαθάριστο εισόδημα των προσώπων αυτών, όπως αυτό προκύπτει από τη φορολογική τους δήλωση του προηγούμενου οικονομικού έτους, με συνυπολογισμό και του ποσού της κύριας σύνταξης, υπερβαίνει το αναγόμενο σε ετήσια βάση ποσό της περ. α', η κύρια σύνταξη μειώνεται κατά το υπερβάλλον ποσό.

ε. Από την αναστολή ή την περικοπή της σύνταξης σύμφωνα με τα οριζόμενα στις περιπτώσεις δ' και ε' δεν επωφελούνται τα τυχόν συνδικαιούχα πρόσωπα.

στ. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής δεν έχουν εφαρμογή για όσα από τα πρόσωπα που αναφέρονται σε αυτές είναι ανήλικα ή ανάπηρα κατά ποσοστό 67% και άνω ή σπουδάζουν και υπό τις προϋποθέσεις της περ. δ' της παρ. 1 του άρθρου 5 του Κώδικα αυτού.»

β. Από 1-1-2013 οι καταβαλλόμενες από το Δημόσιο στα ανωτέρω πρόσωπα συντάξεις αναπροσαρμόζονται οίκοθεν από τις αρμόδιες Διευθύνσεις Συντάξεων σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο αυτή.

γ. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν εφαρμογή και για όσα από τα αναφερόμενα σε αυτές πρόσωπα συνταξιοδοτούνται με βάση τις διατάξεις του π.δ. 167/2007 (ΦΕΚ 208 Α') και του π.δ. 168/2007 (Α 209).

δ. Οι διατάξεις των παρ. 6 και 7 των άρθρων 5 και 31, αντίστοιχα, του π.δ. 169/2007, της παρ. 3 του άρθρου 9 του ν. 3865/2010 καθώς και αυτές της παρ. 3 του άρθρου 8 του ν. 3865/2010 κατά το μέρος που παραπέμπουν στις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 3620/2007, καταργούνται. Σχετικές αιτήσεις που έχουν υποβληθεί στις αρμόδιες

Διευθύνσεις Συντάξεων, μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού, εξετάζονται με βάση τις καταργούμενες διατάξεις.

6. Οι διατάξεις της περ. α' της παρ. 2 της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου : «Μέτρα ενίσχυσης των χαμηλοσυνταξιούχων» (Α 211) που κυρώθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 2453/1997 (Α 4), όπως ισχύει, αντικαθίσταται από 1-1-2013 ως εξής :

« Έχουν συμπληρώσει το 65^ο έτος της ηλικίας τους.»

7. Από την ημερομηνία έναρξης ισχύος των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων, καταργείται κάθε διάταξη που αντίκειται σε όσα ρυθμίζονται με τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων.

8. Η ισχύς των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων αρχίζει από 1-1-2013, εκτός εάν διαφορετικά προβλέπεται στις επιμέρους διατάξεις των παραγράφων αυτών.

9. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται αναλόγως και για τους υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που διέπονται από το ίδιο με τους δημοσίους υπαλλήλους συνταξιοδοτικό καθεστώς, είτε οι συντάξεις τους βαρύνουν το Δημόσιο είτε τους οικείους φορείς, καθώς και για το προσωπικό του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος και των υπαλλήλων των ασφαλιστικών Ταμείων του προσωπικού των Σιδηροδρομικών Δικτύων, που διέπονται από το καθεστώς του ν.δ. 3395/1955 (Α 276).

Αθήνα, Οκτωβρίου 2012

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ »

Ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Διονύσιος Λασκαράτος διετύπωσε εγγράφως την ακόλουθη γνώμη του :

«Εισάγουμε ενώπιον της Ολομέλειας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 79 παρ. 1γ' του π.δ/τος 774/1980, το προαναφερόμενο σχέδιο νόμου, προκειμένου να προκληθεί η γνωμοδότησή της, που προβλέπεται από το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος, και κατά το μέρος που οι διατάξεις του εν λόγω σχεδίου νόμου εμπίπτουν στην συνταγματική αυτή αρμοδιότητα και εκφέρουμε την ακόλουθη γνώμη:

Ως γενική παρατήρηση σημειώνω : 1) Κατά το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος τα νομοσχέδια για συντάξεις πρέπει να είναι ειδικά. Δεν επιτρέπεται, με ποινή την ακυρότητα, να αναγράφονται διατάξεις για συντάξεις σε νόμους που αποσκοπούν στη ρύθμιση άλλων θεμάτων. Συνεπώς, το σχέδιο νόμου «Συνταξιοδοτικά θέματα του Δημοσίου», που έρχεται για γνωμοδότηση στο Ελεγκτικό Συνέδριο κατά το ως άνω άρθρο ως τμήμα – μέρος άλλου νόμου που ρυθμίζει διάφορα θέματα και όχι ως ειδικό νομοσχέδιο, όπως απαιτεί το άρθρο 73 του Συντάγματος, ενέχει τον κίνδυνο της ακυρότητάς του. 2) Όπως κατωτέρω αναφέρω επιβάλλονται συνεχείς μειώσεις στις συντάξεις χωρίς να τηρείται η αναλογία του μισθού ενεργείας του υπαλλήλου και του ποσοστού επί του οποίου κανονίζεται η σύνταξη με συνέπεια να αλλοιώνεται το συνταξιοδοτικό σύστημα και να μην εφαρμόζονται οι διατάξεις του Συνταξιοδοτικού Κώδικα (βλ. άρθρο 9 και 26 αυτού). Εφόσον τα προτεινόμενα μέτρα για την περιστολή των δημοσιονομικών δαπανών θεωρούνται τα

τελευταία, επιβάλλεται να προηγούνται τα νομοσχέδια που καθορίζουν τα μισθολόγια των υπαλλήλων και να ακολουθούν τα συνταξιοδοτικά.

Στην περίπτωση που προβλέπεται με άλλο νομοσχέδιο η μείωση των αποδοχών οποιασδήποτε κατηγορίας λειτουργών και υπαλλήλων υπάρχει ο κίνδυνος οι συνταξιούχοι των κατηγοριών αυτών να υποστούν διπλή μείωση λόγω αναπροσαρμογής των συντάξεών τους και αυτοτελή μείωση με βάση το προς γνωμοδότηση νομοσχέδιο και συνεπώς πρέπει να διευκρινισθεί ότι μία μείωση είναι επιτρεπτή, άλλως θίγεται η αρχή της ισότητας και της αναλογικότητας.

Είναι γνωστό ότι η δημοσιονομική ισορροπία του Ελληνικού Κράτους έχει σοβαρότατα κλονισθεί με το δημόσιο έλλειμμα και το δημόσιο χρέος να ανέρχονται σε υπερβολικά υψηλά επίπεδα. Για την αντιμετώπιση του προβλήματος ο νομοθέτης έλαβε τα πρώτα μέτρα για την εξοικονόμηση πόρων : α) με μείωση των δημόσιων δαπανών (όπως αποδοχών των εργαζομένων στο στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα, καθορισμός ανώτατου ορίου αποδοχών, μείωση αμοιβών για συμμετοχή σε συλλογικά όργανα κ.λπ.) και β) με αύξηση των φορολογικών εσόδων (έκτακτη εισφορά φυσικών και νομικών προσώπων, ειδικός φόρος κατανάλωσης κ.λπ., ν. 3833/2010). Ακολούθησε ο ν. 3845/2010 (γνωστός ως Μνημόνιο) με τον οποίο εφαρμόζεται πρόγραμμα οικονομικής στήριξης και χρηματοπιστωτικής πολιτικής, προκειμένου να επιτευχθεί η μείωση του ελλείμματος, να διασφαλιστεί η δυνατότητα εξυπηρέτησης του δημοσίου χρήματος και η αποφυγή της παύσης των πληρωμών του Κράτους με προφανείς τις δυσμενείς κοινωνικές επιπτώσεις. Και με το νόμο αυτό θεσπίστηκαν μέτρα για τη μείωση των δημόσιων δαπανών,

εντοπιζόμενα και στην μείωση του μισθολογικού κόστους (όπως επιδομάτων, αποζημιώσεων, αμοιβών κ.λπ. των λειτουργών των δημοσίων γενικά) και μέτρα φορολογικά (αύξηση των συντελεστών ΦΠΑ και των ειδικών φόρων κατανάλωσης). Περαιτέρω ψηφίστηκαν άλλοι νόμοι για τη μείωση των δαπανών του Κράτους σχετικά με τους μισθούς και τις συντάξεις όπως ο ν. 3865/2010 που θέσπισε την εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων (Ε.Α.Σ.), ο ν. 3986/2011 που θέσπισε την ειδική (έκτακτη) εισφορά αλληλεγγύης στα εισοδήματα φυσικών προσώπων (μισθωτών, συνταξιούχων και άλλων κατηγοριών), την ειδική εισφορά αλληλεγγύης για την καταπολέμηση της ανεργίας και την ειδική εισφορά συνταξιούχων επικουρικής ασφάλισης, ο ν. 4002/2011 που αύξησε την εισφορά αλληλεγγύης συνταξιούχων και προέβη σε παρακράτηση μηνιαίας εισφοράς σε συνταξιούχους ηλικίας κάτω των 60 ετών, ο ν. 4024/2011 που επέβαλε τη μείωση των συντάξεων που υπερέβαιναν το ποσό των 1.200 ευρώ, πλέον των άλλων ειδικότερων μειώσεων για συγκεκριμένες κατηγορίες συνταξιούχων και τέλος ο ν. 4051/2012 που θέσπισε και αυτός μειώσεις στις συντάξεις που υπερέβαιναν το ποσό των 1.300 ευρώ.

Μπορεί να γίνει δεκτό ότι σε περιστάσεις παρατεταμένης οικονομικής κρίσης ο νομοθέτης δύναται να θεσπίσει μέτρα περιστολής δαπανών που συνεπάγονται οικονομική επιβάρυνση μεγάλων κατηγοριών πληθυσμού, πλην όμως η δυνατότητα αυτή έχει ως όριο την καθιερούμενη από το άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος αρχή της ισότητας στην κατανομή στα δημόσια βάρη αναλόγως των δυνάμεων εκάστου, καθώς και στην καθιερούμενη στο άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος αρχή του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Με τις διατάξεις

των ανωτέρω νόμων και ιδίως του ν. 3845/2010 (Μνημόνιο) προβλέπεται τόσο η μείωση των δαπανών του Κράτους με μείωση του μισθολογικού γενικά κόστους όσο και η αύξηση των εσόδων προερχόμενων από τη φορολογία των εισοδημάτων, αλλά και από την είσπραξη των βεβαιωμένων οφειλών (φόρων παρελθόντων ετών, πρόστιμα και χρηματικές ποινές), πλην όμως ενώ οι μειώσεις μισθών και συντάξεων πραγματοποιούνται κατά «τακτά χρονικά διαστήματα», δεν εμφανίζεται η ίδια εικόνα και ως προς τις εισπράξεις από τη φορολογία και τα βεβαιωθέντα προς είσπραξη ποσά (βλ. και Ετήσια Έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί του Απολογισμού και Ισολογισμού του Κράτους του έτους 2010). Α) Αυτή η επιλεκτική μονομερής και διαρκής επιβάρυνση της κατηγορίας των μισθωτών και εν προκειμένω των συνταξιούχων (περιορισμός συντάξεων - ειδικές εισφορές - φορολογικά μέτρα), έναντι άλλων ομάδων πολιτών που φοροδιαφεύγουν ή εισφοροδιαφεύγουν ως εύκολος και γρήγορος τρόπος ισορρόπησης - ισοσκελίσης των οικονομικών δεδομένων, δημιουργεί άνιση μεταχείριση των διοικουμένων που έρχεται σε αντίθεση με τις προπαρατεθείσες διατάξεις του Συντάγματος, αλλά και εκείνης του άρθρου 25 παρ. 4 αυτού, της αξιώσεως δηλ. του Κράτους να εκπληρώνουν όλοι οι πολίτες το χρέος της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης και προφανώς η πρακτική αυτή δεν είναι συμβατή και με την καθιερούμενη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος). Επί πλέον, η επαναλαμβανόμενη μείωση των συντάξεων οδηγεί στην επιδείνωση του βιοτικού επιπέδου των συνταξιούχων αλλά και ο τρόπος περιορισμού των υψηλότερων συντάξεων γενικά με ποσοστό μεγαλύτερο (με γεωμετρική πρόοδο) οδηγεί προοδευτικά στην ισοπέδωση των συντάξεων, αφού θα χορηγείται, τελικά,

το ίδιο περίπου ποσό σύνταξης σε όλους τους συνταξιούχους ανεξάρτητα από τα έτη του εργασιακού βίου, τη θέση ευθύνης που κατείχε ο υπάλληλος, τις εισφορές που έχει καταβάλει καθώς και τη θέση στην κλίμακα της υπαλληλικής ιεραρχίας, στοιχεία που τελικά διαμόρφωσαν τις συντάξιμες αποδοχές. Β) Ενώ τα μνησθέντα μέτρα λαμβάνονται για την αντιμετώπιση της δυσμενούς και παρατεταμένης οικονομικής συγκυρίας και πρέπει να υποβάλλονται σε αυτά όλοι οι συνταξιούχοι του Δημοσίου και ειδικά στην παρούσα οικονομική συγκυρία που η λήψη μέτρων παρίσταται επώδυνη λόγω του ήδη χαμηλού βιοτικού επιπέδου των πολιτών, παρατηρείται να εξαιρούνται κατηγορίες πολιτών, όπως οι υπάλληλοι της Βουλής και ειδικότερα οι συνταξιούχοι πρώην υπάλληλοι της Βουλής για τους οποίους εξακολουθεί να εφαρμόζεται ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς σε όσους έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι 31/12/2010 (ν. 3865/2010) χωρίς να δικαιολογείται τούτο από λόγους δημόσιου συμφέροντος ενόψει των εκτεθεισών ειδικών εθνικών συνθηκών της επίτευξης δημοσιονομικής πειθαρχίας και της οικονομικής ισορροπίας του Κράτους, ρύθμιση που, παραμένουσα σε ισχύ, είναι αντίθετη με τα άρθρα 4, 25 και 88 του Συντάγματος. Γ) Κατά το άρθρο 88 παρ. 2 του Συντάγματος οι αποδοχές των δικαστικών λειτουργών είναι ανάλογες με το λειτούργημά τους. Με τη διάταξη αυτή προβλέπεται ειδική μισθολογική μεταχείριση των δικαστικών λειτουργών ως φορέων μιας εκ των τριών λειτουργιών της Πολιτείας, που την καθιστά ισότιμη και ισόκυρη με αυτές (νομοθετική και εκτελεστική) και αποβλέπει στην εξασφάλιση της προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας τους. Προς τούτο οι αποδοχές των δικαστικών λειτουργών καθορίζονται με ειδικό μισθολογικό νόμο, όπως απαιτεί το Σύνταγμα, σε αντίθεση

με άλλες κατηγορίες κρατικών λειτουργών ή υπαλλήλων των οποίων οι αποδοχές δεν προβλέπονται στο Σύνταγμα, αλλά μπορούν να ρυθμιστούν με «διαφορετικό» μισθολογικό νόμο αναλόγως της φύσης και των συνθηκών εργασίας αυτών. Στην επιβαλλόμενη ειδική μεταχείριση των δικαστικών λειτουργών συμπεριλαμβάνονται και οι συνταξιούχοι με την τήρηση της αρχής της σταθερής αναλογίας των αποδοχών ενεργείας των δικαστικών λειτουργών και των συντάξεών τους, η ανατροπή της οποίας κλονίζει το καθεστώς της κατ' άρθρο 87 παρ. 1 του Συντάγματος λειτουργικής και προσωπικής ανεξαρτησίας των δικαστικών λειτουργών. Ως εκ τούτου, η ίδια αντιμετώπιση των συνταξιούχων δικαστικών λειτουργών με τον τρόπο που ρυθμίζονται τα συνταξιοδοτικά θέματα και των λοιπών συνταξιούχων αντιβαίνει στην ως άνω ειδική διάταξη του Συντάγματος. Ειδικότερα επί των επί μέρους ρυθμίσεων του υποβληθέντος προς γνωμοδότηση σχεδίου νόμου έχω να παρατηρήσω τα εξής :

1) Στην περίπτωση δ' της παρ. 1 του άρθρου ΜΟΝΟ μετά τις λέξεις «του άρθρου 88» να προστεθεί «και της παρ. 5 του άρθρου 90», ώστε να μην δημιουργείται αμφιβολία ότι και αυτοί οι δικαστικοί λειτουργοί υπάγονται στην εξαίρεση της καταβολής της σύνταξης και όχι με τη συμπλήρωση του 67^{ου} έτους της ηλικίας τους.

2) Στην περίπτωση θ' της παρ. 1 του άρθρου αυτού πρέπει να προβλεφθεί η άμεση εφαρμογή του τρόπου συνταξιοδότησης των υπαλλήλων της Βουλής που ορίζεται στον Συνταξιοδοτικό Κώδικα, λόγω των εκτεθεισών ειδικών εθνικών συνθηκών προς επίτευξη της δημοσιονομικής και οικονομικής ισορροπίας του

Κράτους, αφού η υπάρχουσα διάκριση δεν δικαιολογείται από λόγους δημόσιου συμφέροντος, ούτε κάτι τέτοιο αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση.

3) Στην περίπτωση α' της παρ. 3 του άρθρου ΜΟΝΟ, η προοδευτική (κατά γεωμετρική πρόοδο) αύξηση των ποσοστών μείωσης των συντελεστών οδηγεί μαθηματικά στην ισοπέδωση αυτών με συνέπεια να παραγκωνίζονται οι υγιείς παράγοντες που οδήγησαν στον προσδιορισμό τους, όπως παραπάνω εκτίθεται (χρόνος υπαλληλικής σχέσης - θέση στην υπαλληλική ιεραρχία κ.λπ.). Επίσης για τους συνταξιούχους δικαστικούς λειτουργούς επιβάλλεται η ξεχωριστή αντιμετώπισή τους ενόψει της προβλεπόμενης ειδικής συνταγματικής μεταχείρισης από τα άρθρα 87 και 88 αυτού, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα.

Αθήνα, 30 Οκτωβρίου 2012

Ο Γενικός Επίτροπος Επικρατείας
στο Ελεγκτικό Συνέδριο
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ»

Επί του ανωτέρω σχεδίου νόμου ο Σύμβουλος Αντώνιος Κατσαρόλης εισηγήθηκε ως ακολούθως :

Με το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος ορίζεται ότι «Νομοσχέδια που αναφέρονται οπωσδήποτε στην απονομή σύνταξης και στις προϋποθέσεις της υποβάλλονται μόνο από τον Υπουργό Οικονομικών ύστερα από γνωμοδότηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου· αν πρόκειται για συντάξεις που επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, υποβάλλονται από τον αρμόδιο Υπουργό και τον Υπουργό Οικονομικών ...». Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι το Ελεγκτικό

Συνέδριο γνωμοδοτεί επί νομοσχεδίων που αναφέρονται οπωσδήποτε στην απονομή σύνταξης και στις προϋποθέσεις της και αφορούν, κατά την έννοια αυτής, υπαλλήλους και λειτουργούς του Δημοσίου καθώς και υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο ή εφόσον δεν συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο διέπονται από το ίδιο νομικό καθεστώς, βάσει ιδιαιτέρων νομοθετημάτων, τα οποία είτε παραπέμπουν στις διατάξεις περί δημοσίων υπαλλήλων είτε επαναλαμβάνουν κατά βάση τις διατάξεις αυτές καθώς και επί προσθηκών - τροπολογιών νομοσχεδίων που αναφέρονται σε απονομή σύνταξης.

I. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 1 του νομοσχεδίου καταργείται η συνταξιοδότηση από το Δημόσιο των βουλευτών και των αιρετών οργάνων των ο.τ.α. α' βαθμού που θα εκλεγούν μετά την ισχύ του νόμου αυτού και ρυθμίζονται γενικώς θέματα σύγχρονης καταβολής δύο συντάξεων ή συντάξεως ή χορηγίας και αποδοχών, καθώς και όριο ηλικίας συνταξιοδότησης. Ειδικότερα :

Επί της περίπτωσης α'

Παρατηρείται ότι η διάταξη αυτή κατά το μέρος που ρυθμίζει μη συνταξιοδοτικά θέματα (τρίτο και τέταρτο εδάφιο), εκφεύγει της κατά το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος γνωμοδοτικής αρμοδιότητας του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Περαιτέρω και δεδομένου ότι στις ρυθμίσεις της περίπτωσης αυτής δεν αναφέρονται και οι αιρετοί β' βαθμού ο.τ.α., να ερευνηθεί και να διευκρινισθεί αν η διάταξη αυτή καταλαμβάνει και την κατηγορία αυτή των αιρετών οργάνων.

Επί των περιπτώσεων β' και γ'

Οι διατάξεις αυτές κρίνονται δικαιολογημένες, ενόψει και όσων αναφέρονται στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου. Μειοψήφησαν οι Σύμβουλοι Μαρία Βλαχάκη, Βιργινία Σκεύη, Κωνσταντίνος Εφεντάκης, Αγγελική Μαυρουδή και Βασιλική Σοφιανού, οι οποίοι διετύπωσαν την ακόλουθη άποψη : Στο μέτρο που αφορά θεμελιωμένα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, η ρύθμιση της περ. β' της παραγράφου 1 για την αποστέρηση μίας των δύο δικαιουμένων συντάξεων από το Δημόσιο συνιστά όχι περιορισμό, αλλά προσβολή του πυρήνα του οικείου περιουσιακού δικαιώματος και θέτει ζήτημα συμβατότητάς της προς το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Τέτοιο ζήτημα, αντιθέτως, δεν ανακύπτει για την, παρόμοιου αντικειμένου και σκοπού, ρύθμιση της περ. ιβ' της ίδιας παραγράφου.

Επί των περιπτώσεων δ' και ε'

Οι προτεινόμενες διατάξεις, με τις οποίες ρυθμίζονται θέματα συρροής συντάξεων ή χορηγιών και αποδοχών, οι οποίες είναι δικαιολογημένες, είναι συνταξιοδοτικού εν γένει περιεχομένου και συνεπώς νομίμως η Ολομέλεια γνωμοδοτεί επ' αυτών (βλ. Πρακτικά της 2^{ης} Ειδικής Συνεδρίασης της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 28.3.2012). Μειοψήφησαν η Αντιπρόεδρος Σωτηρία Ντούνη και οι Σύμβουλοι Χρυσούλα Καραμαδούκη, Γεώργιος Βοΐλης, Ευαγγελία - Ελισσάβετ Κουλουμπίνη, Δημήτριος Πέππας, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, Γεωργία Τζομάκα, Βιργινία Σκεύη, Κωνσταντίνος Εφεντάκης, Αγγελική Μαυρουδή και Βασιλική Σοφιανού, οι

οποίοι διατύπωσαν την ακόλουθη γνώμη : Η Ολομέλεια πρέπει να απόσχει από το να διατυπώσει γνώμη επί της διατάξεως αυτού, εφόσον κατά το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος η Ολομέλεια γνωμοδοτεί μόνο σε νομοσχέδια ή διατάξεις που αναφέρονται «οπωσδήποτε στην απονομή σύνταξης και στις προϋποθέσεις της» και όχι, όπως στην προκειμένη περίπτωση, σε διάταξη, οι ρυθμίσεις της οποίας αναφέρονται σε περικοπή (μείωση) κεκανονισμένων συντάξεων όταν συρρέουν με αποδοχές.

Επί της περιπτώσεως στ΄

Η διάταξη αυτή κρίνεται δικαιολογημένη, ενόψει και των αναφερομένων στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου.

Στο σημείο αυτό η Ολομέλεια διέκοψε τη συζήτηση του εν λόγω σχεδίου νόμου για την επόμενη συνεδρίαση.

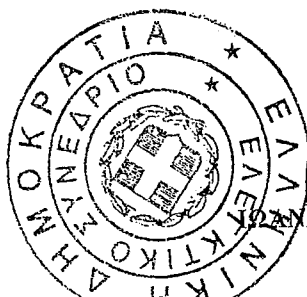
Μετά το τέλος της Συνεδρίασης συντάχθηκε το παρόν πρακτικό, το οποίο, αφού θεωρήθηκε και εγκρίθηκε από τον Πρόεδρο, υπογράφεται από τον ίδιο και τη Γραμματέα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗ

Για την ακρίβεια
Η Γραμματέας

ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗ

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ 4^{ης} ΕΙΔΙΚΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ
ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ 31^{ης} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2012

-----0-----

Μ Ε Λ Η : Ιωάννης Καραβοκύρης, Πρόεδρος, Φλωρεντία Καλδή, Ανδρονίκη Θεοτοκάτου, Σωτηρία Ντούνη, Μιχαήλ Ζυμής και Γαρυφαλλιά Καλαμπαλίκη, Αντιπρόεδροι, Χρυσούλα Καραμαδούκη, Μαρία Βλαχάκη, Άννα Λιγωμένου, Γεώργιος Βοΐλης, Γεωργία Μαραγκού, Βασιλική Ανδρεοπούλου, Μαρία Αθανασοπούλου, Ασημίνα Σαντοριναίου, Ελένη Λυκεσά, Ευαγγελία - Ελισσάβετ Κουλουμπίνη, Σταμάτιος Πουλής, Κωνσταντίνα Ζώη, Δημήτριος Πέππας, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, Αγγελική Μυλωνά, Αργυρώ Λεβέντη, Στυλιανός Λεντιδάκης, Αντώνιος Κατσαρόλης, Χριστίνα Ρασσιά, Θεολογία Γναρδέλλη, Βιργινία Σκεύη, Κωνσταντίνος Εφεντάκης, Αγγελική Μαυρουδή, Βασιλική Σοφianού και Αγγελική Πανουτσακοπούλου, Σύμβουλοι.

Οι Αντιπρόεδροι Νικόλαος Αγγελάρας, Γεώργιος Κωνσταντάς και Ευφροσύνη Κραμποβίτη και οι Σύμβουλοι Ευάγγελος Νταής, Νικόλαος Μηλιώνης, Κωνσταντίνος Κωστόπουλος και Γεωργία Τζομάκα.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ : Διονύσιος Λασκαράτος.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Ιωάννα Αντωνογιαννάκη, Γενική Συντονίστρια, που ασκεί και καθήκοντα αναπληρώτριας Επιτρόπου στην Υπηρεσία Επιτρόπου στη Γραμματεία του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Με την αρχή της Συνεδρίασης, επαναλαμβάνεται η διακοπή στις 30 Οκτωβρίου 2012 Συνεδρίαση για γνωμοδότηση του Σώματος σε σχέδιο νόμου «Συνταξιοδοτικά θέματα του Δημοσίου» και σε «Τροποποιήσεις στις Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις», που περιήλθαν στο Ελεγκτικό Συνέδριο με το αριθμ. πρωτ. 09723/31-10-2012 έγγραφο του Υπουργού Οικονομικών, για να γνωμοδοτήσει η Ολομέλεια, το περιεχόμενο του οποίου έχει ως εξής :

«Τροποποιήσεις στις Συνταξιοδοτικές Ρυθμίσεις»

3. α. Η μηνιαία σύνταξη ή το άθροισμα των μηνιαίων συντάξεων, άνω των 1.000 ευρώ, που καταβάλλονται από οποιαδήποτε πηγή και για οποιαδήποτε αιτία, μειώνεται ως ακολούθως :

Για συνολικό ποσό σύνταξης ή αθροίσματος συντάξεων :

αα. άνω των 1.000,00 ευρώ και έως 1.500,00 ευρώ, μειώνεται το σύνολο του ποσού κατά 5% και σε κάθε περίπτωση το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 1.000,01 ευρώ.

ββ. από 1.500,01 ευρώ έως και 2.000,00 ευρώ, μειώνεται το σύνολο του ποσού κατά 10% και σε κάθε περίπτωση το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 1.425,01 ευρώ.

γγ. από 2.000,01 ευρώ έως και 3.000,00 ευρώ, μειώνεται το σύνολο του ποσού κατά 15% και σε κάθε περίπτωση το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 1.800,01 ευρώ.

δδ. από 3.000,01 ευρώ έως και 4.000,00 ευρώ, μειώνεται το σύνολο του ποσού κατά ποσοστό 20% και σε κάθε περίπτωση το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 2.550,00 ευρώ και

εε. από 4.000,01 ευρώ και άνω μειώνεται το σύνολο του ποσού κατά ποσοστό 25% και σε κάθε περίπτωση το ποσό που εναπομένει δεν μπορεί να υπολείπεται των 3.200,01 ευρώ.

β. για τον προσδιορισμό του ποσοστού μείωσης λαμβάνεται υπόψη το ποσό της μηνιαίας βασικής σύνταξης ή των μηνιαίων βασικών συντάξεων όπως αυτά θα έχουν διαμορφωθεί την 31-12-2012 μετά την τυχόν παρακράτηση της εισφοράς αλληλεγγύης συνταξιούχων και της επιπλέον εισφοράς της παρ. 14 του άρθρου 2 του ν. 4002/2011 καθώς και των τυχόν μειώσεων που επιβλήθηκαν με τις διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 1 του ν. 4024/2011 και του άρθρου 1 του ν. 4051/2012.

γ. Σε περίπτωση συρροής συντάξεων το ποσό της μείωσης επιμερίζεται αναλογικά σε κάθε φορέα ή τομέα και αποτελεί έσοδο του οικείου ασφαλιστικού φορέα ή τομέα.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ »

Ο Σύμβουλος Αντώνιος Κατσαρόλης, κατόπιν των όσων αναπτύχθηκαν στην προηγούμενη συνεδρίαση, συνεχίζει την εισήγησή του επί της παραγράφου 1 του νομοσχεδίου ως εξής:

Ι. Επί της περιπτώσεως ζ΄

Η διάταξη αυτή δεν χρήζει παρατηρήσεων.

Επί της περιπτώσεως η΄

Η διάταξη αυτή εκφεύγει της κατά το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος γνωμοδοτικής αρμοδιότητας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ως μη συνταξιοδοτική.

Επί της περιπτώσεως θ΄

Η διάταξη αυτή κατά το μέρος που ρυθμίζει τις προϋποθέσεις για αναγνώριση του χρόνου θητείας των αιρετών οργάνων των ο.τ.α. α΄ και β΄ βαθμού ως πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, ως συνταξιοδοτική κατά το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος διάταξη, είναι δικαιολογημένη. Κατά τα λοιπά, ως μη συνταξιοδοτική, εκφεύγει της γνωμοδοτικής αρμοδιότητας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Επί της περιπτώσεως ι΄

Ισχύει ό,τι αναφέρεται στην ως άνω περίπτωση η΄.

Επί της περιπτώσεως ια΄

Στη διάταξη αυτή να προστεθεί ότι οι παράγραφοι 18 και 19 αφορούν στο άρθρο 2 του ν. 3234/2004, το οποίο έχει παραλειφθεί.

Επί της περιπτώσεως ιβ΄

Οι διατάξεις αυτές κρίνονται δικαιολογημένες, ενόψει και όσων αναφέρονται στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου (βλ. όμως και παρατηρήσεις στην περίπτωση β΄ της παραγράφου 1 του παρόντος). Περαιτέρω, για νομοτεχνικούς λόγους, η διατύπωση της φράσης «Η κατά τα ανωτέρω μείωση διενεργείται ...», να αναδιατυπωθεί «Η κατά τα ανωτέρω μείωση γίνεται ...». Επίσης, στο τέλος της παραγράφου αυτής η παραπομπή στην παρ. 4 του άρθρου αυτού είναι λάθος. Το ορθό είναι ότι πρόκειται για παραπομπή στην παράγρ. 3 του ίδιου άρθρου.

Επί των περιπτώσεων γ' και ιδ'

Δεν χρήζουν παρατηρήσεων.

II. Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του νομοσχεδίου αυξάνεται από 1.1.2013 το κατά περίπτωση όριο ηλικίας συνταξιοδότησης για όσους θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης από την ημερομηνία αυτή (1.1.2013), κατά δύο (2) έτη. Επισημαίνεται, όμως, ως γενική παρατήρηση, ότι η αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης από 1.1.2013, κατά το μέρος που δεν προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής κλιμάκωση της αύξησης με μεταβατική ρύθμιση ώστε να μην αιφνιδιάζονται οι υπάλληλοι που βρίσκονται εγγύς του χρόνου αυτού (συνταξιοδότησης), είναι αντίθετη στην αρχή της προστατευομένης εμπιστοσύνης. Επίσης, ενδείκνυται οι τροποποιούμενες ή αντικαθιστώμενες διατάξεις του ν. 2084/1992 να ενταχθούν στις αντίστοιχες διατάξεις του Συνταξιοδοτικού Κώδικα (π.δ. 169/2007), προς διευκόλυνση των χρηστών του Κώδικα αυτού.

Επί των περιπτώσεων α', β', γ', ε' και στ'

Οι διατάξεις αυτές δεν χρήζουν παρατηρήσεων.

Επί της περίπτωσης δ'

Η διάταξη αυτή, με την οποία επεκτείνεται η εφαρμογή των προαναφερομένων διατάξεων (α', β' και γ') και στους δικαστικούς λειτουργούς που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1.1.2013, εγείρει ζητήματα συμβατότητάς της προς το άρθρο 87 του Συντάγματος, καθόσον η μη παροχή δυνατότητας αποχώρησης από την Υπηρεσία των δικαστικών λειτουργών με άμεση καταβολή της σύνταξης, χωρίς περιορισμό από τα θεσπιζόμενα όρια

ηλικίας, δεν συνάδει με την καθιερούμενη από την ως άνω συνταγματική διάταξη λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία τους (βλ. και Πρακτικά της 1ης Ειδ. Συν. Ολ. Ελ. Συν./14.7.2011).

Επί της περιπτώσεως ζ΄

Η διάταξη αυτή, ενόψει και των αναφερομένων στην εισηγητική έκθεση, κρίνεται καταρχήν δικαιολογημένη. Όμως, το δεύτερο εδάφιο αυτής, με το οποίο ορίζεται ότι «Η συμπλήρωση της ανωτέρω 15ετούς συντάξιμης υπηρεσίας δεν συνιστά θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, κατά την έννοια των διατάξεων των προηγούμενων περιπτώσεων», πρέπει να διαγραφεί, καθόσον η «μη θεμελίωση» δικαιώματος σύνταξης με τη συμπλήρωση 15ετούς πλήρους πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας για όσους εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της ρύθμισης, ενδέχεται να δημιουργήσει ζητήματα αντίθεσής της στη συνταγματική αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Και τούτο, διότι δεν αποκλείεται με μεταγενέστερη διάταξη νόμου, εφόσον δεν θεμελιώνεται το σχετικό συνταξιοδοτικό δικαίωμα, να μεταβληθεί κατ' αύξηση ο απαιτούμενος χρόνος συντάξιμης υπηρεσίας, με συνέπεια να ανατραπεί η προσδοκία απόληψης σύνταξης για όσους, έχοντας συμπληρώσει 15ετή πραγματική συντάξιμη υπηρεσία, έχουν ήδη αποχωρήσει από την υπηρεσία με αίτησή τους.

Επί της περιπτώσεως η΄

Η διάταξη αυτή, κατά το μέρος που θίγει ήδη γεγεννημένα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, αντίκειται στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, το οποίο προστατεύει τα περιουσιακής φύσεως δικαιώματα, όπως είναι και τα συνταξιοδοτικά.

Επί της περιπτώσεως θ΄

Δεν χρήζει παρατηρήσεων.

III. Επί της παραγράφου 3 (περιπτ. α΄, β΄, γ΄), όπως τροποποιήθηκε.

Το Σύνταγμα και το Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου δεν εγγυώνται ορισμένο ύψος μισθού ή σύνταξης. Ο περιορισμός τους, όμως, από το νομοθέτη επιβάλλεται το μεν να μην θέτει σε κίνδυνο την αξιοπρεπή διαβίωση των οικονομικώς ασθενεστέρων τάξεων (άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος), το δε να πρόκειται για μέτρο ικανό και πρόσφορο για την εξυπηρέτηση σκοπού δημοσίου συμφέροντος, τηρουμένων των αρχών της ισότητας στην κατανομή των δημοσίων βαρών (άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος) και της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ.1 του Συντάγματος). Περαιτέρω, οι ρυθμίσεις της παραγράφου 3, με τις οποίες μειώνονται, ήδη για Πέμπτη φορά από το έτος 2010, οι συντάξεις του Δημοσίου, χωρίς χρονικό περιορισμό και χωρίς συνεκτίμηση των λοιπών οικονομικών επιβαρύνσεων, που έχουν στο μεταξύ επιβληθεί, μπορεί να πλήξει το επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης μεγάλης κατηγορίας των υποκείμενων στη μείωση συνταξιούχων. Πέραν αυτού, μολονότι δεν μπορεί κατ' αρχήν να αμφισβητηθεί ότι με τις ως άνω ρυθμίσεις διώκεται η ικανοποίηση σκοπού δημοσίου συμφέροντος, συνισταμένου στην περιστολή των δημοσιονομικών ελλειμμάτων, ούτε αιτιολογείται, ούτε τεκμηριώνεται, με την παράθεση συγκεκριμένων στοιχείων, η προσφορότητα και αναγκαιότητα των θεσπιζομένων περιορισμών για την επίτευξη του σκοπού αυτού, υπό την έννοια της εξάντλησης κάθε άλλου διαθέσιμου μέτρου, ούτως ώστε να αποτραπεί η επιβάρυνση, για πολλοστή

φορά, της ίδιας κατηγορίας πολιτών, πολύ περισσότερο, μάλιστα που οι μειώσεις υπολογίζονται με ενιαίο ποσοστό επί του συνόλου του ποσού κάθε σύνταξης, χωρίς εσωτερική κλιμάκωσή τους, με αποτέλεσμα να προκύπτουν δυσανάλογες επιβαρύνσεις. Κατά συνέπεια, δημιουργούνται ζητήματα συμβατότητας των επίμαχων ρυθμίσεων με τις προαναφερόμενες συνταγματικές διατάξεις.

Σημειώνεται, επίσης, ότι στην τροποποιηθείσα διάταξη της παραγρ. 3 έχει παραλειφθεί η περίπτ. δ' της αρχικής διάταξης, η οποία όριζε ότι «οι διατάξεις των περ. δ' και ε' της παραγρ.1 του άρθρου 1 του ν. 4051/2012 ισχύουν και για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγρ. αυτής». Να διευκρινισθεί εάν η παράλειψη αυτή οφείλεται σε παραδρομή ή όχι, ενόψει του ότι πρόκειται για ιδιαίτερη κατηγορία συνταξιούχων.

Τέλος, κατά την γνώμη του Συμβούλου Γεωργίου Βοΐλη, η Ολομέλεια δεν πρέπει να γνωμοδοτήσει επί της διατάξεως αυτής, γιατί πρόκειται για δημοσιονομικού χαρακτήρα διάταξη.

IV. Επί της παραγράφου 4

Η ολοσχερής κατάργηση με τη διάταξη αυτή των επιδομάτων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα, καθώς και του επιδόματος άδειας αδιακρίτως, σε συνδυασμό και με τις μεγάλες μειώσεις της παραγράφου 3 του παρόντος, χωρίς να λαμβάνεται μέριμνα για τους χαμηλοσυνταξιούχους του Δημοσίου, ενδέχεται να δημιουργήσει προβλήματα συμβατότητας της διάταξης αυτής προς τα άρθρα 22 παρ. 4 και 2 παρ. 1 του Συντάγματος.

V. Επί της παραγράφου 5 (περιπτ. α', β' και γ')

Η διάταξη αυτή, ενόψει και των αναφερομένων στην αιτιολογική έκθεση, κρίνεται δικαιολογημένη. Κατά την ειδικότερη γνώμη των Συμβούλων Γεωργίας Μαραγκού, Ασημίνας Σαντοριναίου και Ελένης Λυκεσά, η παροχή συντάξεως στα άγαμα ή διαζευγμένα θήλεα τέκνα με μοναδικό κριτήριο την αγαμία ή τη διάλυση του γάμου τους αποτελεί κατ' ουσίαν χαριστική παροχή ασύνδετη με το εννοιολογικό περιεχόμενο του συνταξιοδοτικού δικαιώματος και τους λόγους απονομής του. Ειδικότερα, η χορήγηση της σύνταξης συνδέεται καταρχήν με την παροχή εργασίας για ικανό διάστημα και κατατείνει στην αναπλήρωση του απωλεσθέντος εισοδήματος που επέρχεται μετά το πέρας του εργασιακού βίου του υπαλλήλου, στοιχείο που δεν συντρέχει στην περίπτωση των άγαμων και διαζευγμένων θυγατέρων, οι οποίες δεν προσέφεραν καμμία υπηρεσία στο Δημόσιο και απολαμβάνουν συνταξιοδοτικής προστασίας εκ μόνης της ιδιότητάς τους ως άγαμα ή διαζευγμένα τέκνα υπαλλήλων. Περαιτέρω, η προνομιακή αυτή μεταχείριση δεν δικαιολογείται ούτε από λόγους προστασίας της οικογένειας στην οποία ανήκουν η χήρα σύζυγος και τα ανήλικα ή ανίκανα τέκνα ή τέκνα που φοιτούν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με τις ειδικότερες προϋποθέσεις που θέτουν οι ισχύουσες συνταξιοδοτικές διατάξεις. Ως εκ τούτου η συνταξιοδοτική αυτή διάταξη θα έπρεπε να καταργηθεί.

Μειοψήφησαν ένδεκα (11) μέλη, ήτοι: η Αντιπρόεδρος Ανδρονίκη Θεοδοκάτου και οι Σύμβουλοι Μαρία Βλαχάκη, Άννα Λιγωμένου, Κωνσταντίνα Ζώη, Δέσποινα Καββαδία-Κωνσταντάρα, Αγγελική Μυλωνά, Βιργινία Σκεύη, Κωνσταντίνος Εφεντάκης, Αγγελική Μαυρουδή, Βασιλική Σοφianού και

Αγγελική Πανουτσακοπούλου, που διατύπωσαν την ακόλουθη γνώμη: Με τη ρύθμιση της παραγράφου 5 περιορίζονται οι καταβαλλόμενες από το Δημόσιο συντάξεις των άγαμων και διαζευγμένων θυγατέρων, που εξακολουθούν να καταβάλλονται από το Δημόσιο και μετά τη θέση σε ισχύ του άρθρου 9 του ν. 3865/2010, στο ποσό των 720 ευρώ, το οποίο, από το σύνολο των διατάξεων της επίμαχης παραγράφου και, ιδίως, τη συνάρτηση του εισοδηματικού κριτηρίου για την καταβολή της σύνταξης με το ίδιο ποσό (720 ευρώ), αναγόμενο σε ετήσια βάση, ανταποκρίνεται, κατά το νομοθέτη, στο ελάχιστο εγγυημένο από το Κράτος επίπεδο διαβίωσής τους. Έτσι, όμως, το ήδη γεγεννημένο δικαίωμα της κατηγορίας αυτής συνταξιούχων παύει πλέον να εξαρτάται από τις παραμέτρους, με βάση τις οποίες καθορίστηκε το ύψος της αξίωσής τους και συναρτάται με όλως διάφορα κριτήρια, εν προκειμένω τις βιοτικές τους ανάγκες, με συνέπεια να αλλοιώνεται η φύση του δικαιώματος αυτού από συνταξιοδοτικό σε προνοιακό και, υπό την έννοια αυτή, να θίγεται ο πυρήνας του, ο οποίος προστατεύεται από το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Ανεξαρτήτως αυτού, η αιφνίδια δραστική μείωση του ποσού της σύνταξης, χωρίς, μάλιστα, με την ίδια ρύθμιση να τίθενται ηλικιακά κριτήρια, προκειμένου να διαφοροποιούνται όσες από τις συνταξιούχους αυτές αδυνατούν να εργαστούν, ούτε να παρέχεται οποιασδήποτε μορφής αντιστάθμιση, αφενός θέτει σε κίνδυνο την αξιοπρεπή διαβίωσή τους, με αποτέλεσμα να δημιουργείται ζήτημα συμβατότητας της ρύθμισης και προς το άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος, αφετέρου δεν συνάδει με

την απορρέουσα από το Κράτος Δικαίου αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης.

Επί της παραγράφου 5 περίπτ. δ'

Η διάταξη αυτή κρίνεται δικαιολογημένη.

VI. Επί της παραγράφου 6

Η διάταξη αυτή, με την οποία αυξάνεται το όριο ηλικίας από τα 60 έτη στα 65 ως προϋπόθεση για τη χορήγηση του επιδόματος Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΕΚΑΣ) στους χαμηλοσυνταξιούχους του Δημοσίου, ενδέχεται να δημιουργήσει προβλήματα συμβατότητας με τα άρθρα 2 παρ. 1 και 22 παρ. 4 του Συντάγματος.

VII. Επί των παραγράφων 7, 8, 9

Δεν χρήζουν παρατηρήσεων.

Η Ολομέλεια ύστερα από μακρά διαλογική συζήτηση μεταξύ των μελών της δέχθηκε ομόφωνα, αλλά και κατά πλειοψηφία, όπως αναλυτικά αναφέρονται στις επιμέρους διατάξεις του εν λόγω νομοσχεδίου, όπως τροποποιήθηκε, την εισήγηση του Συμβούλου Αντωνίου Κατσαρόλη.

Μετά το τέλος της Συνεδρίασης συντάχθηκε το παρόν πρακτικό, το οποίο, αφού θεωρήθηκε και εγκρίθηκε από τον Πρόεδρο, υπογράφεται από τον ίδιο και τη Γραμματέα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΒΟΥΚΤΣΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗ

Για την ακρίβεια
Η Γραμματέας

ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗ

**«ΕΓΚΡΙΣΗ ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ 2013-2016 – ΕΠΕΙΓΟΝΤΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ
Ν.4046/2012 ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ 2013-2016 »**

**Πίνακας αντιστοιχίας των άρθρων του σχεδίου νόμου με τα άρθρα της οδηγίας
2006/1/ΕΚ**

Άρθρο 1 οδηγίας 2006/1/ΕΚ	Υποπαράγραφος νόμου	ΙΕ.1.	σχεδίου
Άρθρο 2 οδηγίας 2006/1/ΕΚ	Υποπαράγραφος νόμου	ΙΕ.2.	σχεδίου
Άρθρο 3 οδηγίας 2006/1/ΕΚ	Υποπαράγραφος νόμου	ΙΕ.3.	σχεδίου
Άρθρο 5 οδηγίας 2006/1/ΕΚ	Υποπαράγραφος νόμου	ΙΕ.8.	σχεδίου